

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 598

vineri 3 februarie 1961

8 pagini 25 bani

Pe primul plan — calitatea

Elevii școlilor din cartier admiră cu mîndrie noile clădiri de pe marele șantier de locuințe ce se înalță pe magistrala nord-sud din Capitală.

Cînd au studiat documentele partidului cu privire la prevederile planului pe anul 1961, muncitorii și tehnicienii Întreprinderii de material didactic s-au oprit îndelung asupra sarcinilor privind ridicarea continuă a calității produselor. „Aceasta ne privește în mod deosebit și pe noi” — au arătat majoritatea participanților la discuții. Tot ceea ce au spus atunci și mai tirziu, toate la cite s-au gândit în legătură cu îmbunătățirea calității produselor, și-au găsit o vie expresie în realizările lor din ultimul timp.

Munca din secția de mase plastice constituie, fără îndoială, elementul cel mai reprezentativ al luptei pentru calitate pe care o duc muncitorii Întreprinderii de material didactic. În ultimele luni, activitatea acestei secții a determinat importante transformări în profilul de producție al întregii întreprinderi. Au dispărut cu totul greoaiele mulaje de gips pentru laboratoarele de științe naturale sau pentru lecțiile de geografie. Toate sortimentele care se turnau mai înainte în gips — secțiune în piele, secțiune în ochi, diferite organe interioare ale corpului omenesc — se execută acum numai din mase plastice, prin presare. Productivitatea muncii a crescut cu mult și, în același timp, a crescut considerabil calitatea produselor. Rezultatele îi vor bucura în primul rînd pe oamenii școlii. Ele sînt concretizate în produse mult mai frumoase și de zeci de ori mai rezistente și mai ușor de minuit decât vechile mulaje de gips. Pe scurt, sînt produse cu o valoare didactică mult sporită.

Colectivul secției de mase plastice și mulaje se mîndrește în mod deosebit cu cea mai recentă realizare a inovatorilor secției: Jean Ionescu, Constantin Iliescu și Stela Georgescu. Aceștia au pus la punct un nou proces tehnologic de executare prin presare a hărții fizice a R.P.R. În același timp, cei trei inovatori au preparat o soluție chimică cu care este tratat materialul hărților și care le asigură acestora o mare duritate.

Lupta pentru calitate se desfășoară însă nu numai în secția de mase plastice, ci în toate secțiile întreprinderii. Unul din produsele livrate în ultimul timp școlilor și a cărui calitate este cu deosebire apreciată de profesorii de fizică, este aparatul de radio emisie-recepție pentru uz didactic. Acest aparat, care emite pe lungimea de undă de 3,6 Mh, este montat pe un panou în care toate piesele sînt descoperite. Circuitele lui sînt marcate cu culori diferite, permit demonstrarea clară a fenomenelor electromagnetice ce se produc.

Un alt sortiment de calitate ridicată care a intrat de curînd în procesul de fabricație al întreprinderii de material didactic îl constituie stațiile de observație meteorologică pentru uz școlar. Aceste stații, care dau posibilitatea efectuării unor variate observații asupra fenomenelor atmosferice,

cuprind o giruetă, un pluviometru, un hidrometru, un barometru cu capsulă aneroidă, un termometru pentru măsurarea temperaturilor solului și un termometru de minim-maxim. În mod deosebit trebuie remarcată realizarea, pentru prima oară în țara noastră, pe baza unui proiect al întreprinderii, a barometrului cu capsulă aneroidă, a cărui tehnică de construcție cere, datorită vidului avansat, care trebuie obținut, o înaltă calitate de execuție.

Pentru laboratoarele de chimie ale școlilor se realizează în serie o trusă pentru lucrări frontale cuprinzînd totalitatea instrumentelor și pieselor necesare efectuării experiențelor curente, începînd cu balanța de precizie și termometrul de laborator și terminînd cu pipete și cleme.

O trăsătură generală a producției întreprinderii de material didactic o constituie creșterea continuă a complexității sortimentelor în fabricație. Se produc bunăoară secțiuni în motoare cu ardere internă pentru demonstrarea principiilor de funcționare a acestor motoare, truse de telefoane, truse cuprinzînd șapte bobine și becuri de calcinare cu sulfător Ako, cu ajutorul cărora se pot efectua atît arderi cît și uscări rapide a unor substanțe în laboratoarele școlilor. Teacă acestea, ca și multe alte produse livrate școlilor în ultimul timp de întreprinderea de material didactic, permit efectuarea unor game largi și variate de experiențe și demonstrații, care îi vor familiariza într-o mai mare măsură pe elevi cu noile descoperiri ale științei și tehnicii. Fără îndoială că asemenea experiențe cer aparate de calitate, de mare precizie. Noile sortimente ale întreprinderii de material didactic au trecut cu succes aceste probe. Calitatea tot mai înaltă a produselor se împletește strîns cu sporirea necontenită a volumului producției.

Și în planurile de viitor ale întreprinderii de material didactic bătălia pentru ridicarea calității produselor se află pe primul plan. Cele mai interesante lucruri în legătură cu aceasta le putem afla în atelierul de prototipuri, unde au și prins contur cîteva din sortimentele producției viitoare. Sînt produse de execuție superioară și de tehnicitate ridicată. Fruntașul în producție Emanuel Sempeteri ne prezintă gata, la bancul de probă, o bobină Ruhmkorff pentru demonstrarea formării arcurilor electrice și alimentarea tuburilor cu vid, un arcmetru Nicholson pentru determinarea densității corpurilor solide și lichide în cursul lucrărilor de mecanică și o culie stereometrică, ce servește la efectuarea unor demonstrații cu privire la diferite probleme de geometrie în spațiu.

Primele serii ale acestor noi sortimente, ca și multe altele care se află acum de abia în stadiul de prototip vor ajunge în școli pînă la sfîrșitul acestui an școlar. La fiecare dintre acestea „marca fabricii” va purta pecetea unei calități ridicate.

Al. C.

Candidați ai F.D.P. Un director de școală

...Nu-i este greu, dar nici ușor nu-i este profesorului Ion Siminiceanu să-și imagineze cum vor arăta elevii lui peste cîțiva ani, cînd vor fi învățători. Nu-i este greu pentru că răspunsurile lor la lecții, ca și lucrările lor, vădesc cunoștințe temeinice și o înțelegere matură a lucrurilor. Totuși, lefele încă atît de copilăroase refuză aerul mai grav pe care încearcă să li-l dea în închipuire: mustața nu se lipește, codițele nu se lasă strînse în coc...

Surprinzîndu-se zîmbind, profesorul își întoarce capul către ierăstră. Scriștii familiar al benifelor nu s-a întrerupt. Gîndurile își urmează și ele tirul, cam în zig-zag ce-l drept, cînd retrospectivă, cînd de perspectivă, însă dezordinea aceasta e numai aparentă. Ion Siminiceanu e un om ordonat, orice fel de neglijență îi repugnă. Dar sînt acum clipe cînd i se pare că nu se gîndește la nimic. Încearcă un sentiment nou, greu de definit, care, în ciuda feței de afară,

îi dă senzația că se află într-o cameră inundată de soare. Adineori a căutat, în urma unei incursiuni în propriul său trecut, să-și imagineze cum vor arăta elevii săi peste cîțiva ani. Împlîmirile vechi nu-l urmăresc prea des, dar revine cîteodată la ele pentru că întregesc cum nu se poate mai bine, prin comparație, înțelesul celor noi. Ultima întîmplare nouă, care e și prima sentimentului netrăit pînă acum, are toate proporțiile unui eveniment despre care știi că va rămîne pentru totdeauna în biografia ta.

Sute și sute de oameni și-au exprimat încrederea în el. Sute și sute de oameni l-au socotit vrednic să-l reprezinte. Toți cîți au fost prezenți în aula școlii medii „Ștefan cel Mare” din Suceava au susținut cu entuziasm propunerea ca în circumscripția electorală nr. 7 să fie desemnat el drept candidat pentru alegerile în statul popular al regiunii.

...Aude parcă iar vocea aspră și totuși atît de caldă a meșterului

care, în urmă cu 16 ani, atîngîndu-l ca într-o mîngiere stîngace bărbia, l-a silit să-și ridice capul. „Greutățile, măi băiete, or să treacă. Ai să vezi tu! Ca mine ai să îi bărbat în toată firea și ai să trăiești o viață frumoasă ca o zi de primăvară. Uite, așa cum îi astăzi. Iar ziua asta, 6 martie 1945, să n-o uii!” N-a uitat-o. Dar abia mai tirziu a înțeles că atunci cînd el, un copil de țărani săraci, începea să deprindă meserie la școala profesională C.F.R. din Pașcani, în țară se instaura puterea leocratic-populară. Și a înțeles în același timp că și viața sa se desfășura sub semnul acestei puteri. Strungarul Ion Siminiceanu a fost trimis de tovarășii săi la facultatea muncitorească.

...Ion Siminiceanu își privește din nou elevii. Gîndul său îi îmbrățișează și pe ceilalți, din celelalte clase ale școlii pedagogice „A. S. Makarenko”. Ca director al acestei școli, pe umerii săi apasă răspunderi mari. Dar are umeri puternici. Și pro-

fesiunea îi place. De fel din comuna Corni, raionul Botoșani, fostul strungar s-a întors în Țara de Sus, pentru că știa cît de necesare sînt aici cadrele didactice. Între anii 1951 și 1960 s-au construit 207 unități școlare, cu aproape 600 săli de clasă. De la 725 unități preșcolare, elementare, medii și profesionale existente în regiune în anul 1938, s-a ajuns astăzi la 1.200 unități școlare de toate gradele, în care învață peste 160.000 de elevi. Numărul cadrelor didactice este acum de peste 6.300 față de numai 2.670 cîte erau în anul 1938. Dar numărul elevilor crește mereu, construirea de școli continuă. Așadar sînt necesari și mai mulți învățători. Pe aceștia îi pregătește Ion Siminiceanu împreună cu colegii lui, în școala al cărei director este.

Viitorii învățători... Iată-i în bănci, scriind. Directorul îi cunoaște bine pe fiecare în parte. Se simte în mijlocul lor ca între prieteni. Și ei îl consideră ca pe un prieten apropiat. Și nu-i de mirare. Ion Siminiceanu și-a păstrat intact entuziasmul primei tinereți. În trecut fie zis, el consideră acest lucru ca fiind absolut obligatoriu pentru pedagogii, care, după cum spune

adesea, „trîind între tineri, n-au voie să îmbătrînescă”. Roadele acestui entuziasm se vădesc în întregul proces de învățămînt, în rezultatele acestuia.

S-a vorbit și despre aceste lucruri în adunarea electorală, subliniindu-se totodată faptul că propunerea unui candidat din rîndurile cadrelor didactice ilustrează în același timp atenția de care se bucură, în regimul nostru, cei ce instruesc și educă tineretul. Vorbitorii îl cunoscuseră pe Ion Siminiceanu în împrejurări diferite: ca director al școlii pedagogice, ca lector al S.R.S.C. — filiala Suceava, cu orelile ciclului de conferințe organizat de școală pentru părinți.

...„Ai să trăiești o viață frumoasă ca o zi de primăvară...” Ion Siminiceanu se ridică de la catedră și vine în mijlocul elevilor. A trecut multă vreme de cînd verbul acestei fraze se poate conjuga la prezent: „Trîim o viață frumoasă ca o zi de primăvară”. Și profesorul candidat, privindu-și elevii, continuă tot în gînd: „Și o vom face și mai frumoasă, mereu mai frumoasă”.

Gheorghe Ștefan

Acțiunea de dări de seamă și încheiere a bugetelor sindicale și de asigurări sociale

„sindicatul de învățământ se desfășoară în momentul de față acțiunea de dări de seamă și încheiere a bugetelor sindicale și de asigurări sociale.

În adunările generale și în conferințele sindicale membri de sindicat sau delegații lor discută despre modul în care au fost gospodărite veniturile sindicale respective, despre administrarea importanțelor fonduri date de stat sindicatelor pentru asigurările sociale, apreciază oportunitatea și utilitatea cheltuielilor efectuate, discută și aprobă noile bugete. Pentru a înțelege importanța acestei acțiuni este suficient să amintim că fiecare sindicat cu un număr de aproximativ 1000 de membri administrează milioane de lei. Este limpede marea răspundere ce le revine acestora în buna gospodărire a sumelor de care dispun, în folosirea lor judicioasă pentru scopurile destinate.

Acțiunea de dări de seamă și încheiere a bugetelor sindicale și de asigurări sociale, prilejuind analiza activității desfășurate de sindicate în domeniul gospodării importanțelor fonduri care le stau la dispoziție și definitivarea noilor bugete, nu are însă numai un caracter strict financiar. Rezolvarea sau nerezolvarea ei are implicații mult mai largi, se răfrînge în toate domeniile activității sindicale.

La conferința Sindicatului învățământ din orașul Ploiești, de pildă, mulți dintre cei care au participat la dezbateri pe marginea dărilor de seamă au arătat că, prin buna gospodărire a fondurilor, sindicatul a putut dispune de o bază materială din ce în ce mai largă, ceea ce a făcut să crească mult calitatea activității lui. Numai în cursul ultimului an, bunăoară, s-au procurat cărți în valoare de 10.545 lei. Dacă ținem seama că majoritatea cărților cumpărate vin în sprijinul cadrelor didactice care studiază în cercurile de învățământ politic sau în sprijinul celor care-și pregătesc examenele de definitivare sau de grade ne putem face o idee clară asupra semnificației pe care o are justa folosire a fondurilor înscrise în bugetul sindicatului. De asemenea s-au procurat costume și instrumente pentru formațiile artistice, mese de șah pentru club, un aparat de radio cu picup pentru audii muzicale, televizor etc.

O latură deosebit de pozitivă a activității sindicatului învățământ din Ploiești, menționată de altfel la conferință, este faptul că în cursul anului 1960, traducând în viață sarcinile trasate de partid și de guvern în vederea ridicării necentenite a nivelului de viață al celor ce muncesc, a contribuit la reducerea îmbolnăvirilor în rândurile membrilor săi. Aceasta s-a realizat prin antrenarea lor la asigurarea și menținerea tuturor condițiilor igienice la locul de muncă, prin permanenta colaborare cu instituțiile sanitare pentru asig-

rarea la timp a asistenței medicale, prin aplicarea unor măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor. Zeci de delegați cu asigurările sociale din grupele sindicale au desfășurat zi de zi o activitate perseverentă. Ori de câte ori lipsea cite un profesor de la școală delegatul cu asigurările sociale se deplasa imediat la domiciliul lui, chema medicul, se îngrijea de procurarea medicamentelor necesare. Astfel, ajutorul imediat își făcea de fiecare dată efectul. În execuția bugetului aceasta se exprimă prin faptul că s-a redus numărul zilelor de incapacitate temporară de muncă, iar în activitatea școlilor din Ploiești, prin faptul că, reducându-se numărul zilelor de concediu de boală, procesul de învățământ s-a putut desfășura în condiții mai bune, cu mai puține improvizații și deci la un nivel mai ridicat.

Acțiunea de dări de seamă și încheiere a bugetelor sindicale și de asigurări sociale trebuie să continue pe baza analizei execuțiilor bugetare pe anul precedent, cu stabilirea sarcinilor concrete pe care și le propune comitetul sindicatului pentru anul în curs și a acțiunilor pe care acesta le va iniția și organiza. În acest fel dezbaterile în adunarea generală sau în conferință nu se va limita la cifrele înscrise, ci va cuprinde și acțiunile și măsurile pe care comitetul sindicatului le are în vedere. Cit de altă ar fi tot în această privință dacă la conferința sindicatului învățământ din raionul Lenin, de pildă, în loc să se anunțe lapidar că la articolul „Excursii” din buget s-a prevăzut suma de 16.000 lei, s-ar fi comunicat ce anume excursii întreprindează comitetul să organizeze, pentru cine, ce scop vor urmări ele. Opiniile exprimate de delegați în legătură cu aceste probleme, sugestiile lor ar fi scutite desigur comitetul de multe eforturi ulterioare. Din păcate însă, comitetul s-a mulțumit să prezinte în mare proiectele de bugete, fără măcar să menționeze semnificația cifrelor înscrise. Dezbaterile care au avut loc s-au limitat la simple declarații, mai mult contabilicești. De neînțeles apare mai ales faptul că, atunci când unul dintre participanții la conferință a cerut explicații în legătură cu lipsa de activitate pe linia sportivă — oglindită în execuția bugetară — președintele sindicatului a evitat să răspundă, ocolind astfel și eventualele critici care ar fi putut fi aduse comitetului.

Neglijențele cit de mici în perioada aceasta de alcătuire și dezbateri a bugetelor se pot răfrînge în activitatea sindicatului pe întregul an. De aceea este necesar ca pregătirea materialelor care se prezintă adunării generale sau în conferințele sindicale să fie făcută cu toată răspunderea, pentru ca dezbaterile și definitivarea lor să contribuie la crearea premizelor materiale necesare unei activități tot mai rodnică.

Prilej de interesante observații cu elevii

Pentru profesorii de fizică și de matematică eclipsa totală de Soare care va avea loc la 15 februarie este un foarte bun prilej de a organiza cu elevii observații simple de efectuat, dar deosebit de interesante și instructive, cu atât mai mult cu cât fenomenul eclipsei totale de Soare este extrem de rar.

În scopul cit mai bune organizării a observațiilor este necesar să fie cunoscute dinainte fazele eclipsei pentru locul de observație, precum și momentele la care vor avea loc începutul, faza maximă și sfârșitul eclipsei. Aceste date pot fi găsite ușor în articolul „Eclipsa totală de Soare de la 15 februarie 1961” de prof. univ. Călin Popovici, apărut în „Gazeta matematică și fizică” seria A, nr. 9, 1960. Este indicat ca aceste date, ca și condițiile în care se va desfășura eclipsa să fie aduse și la cunoștința elevilor, de pildă cu prilejul unei expunerii în cadrul cercului de matematică sau fizică. Scoțind în evidență importanța eclipsei, expunerea îi va lămurii totodată pe elevii asupra fenomenelor ce urmează să fie observate în timpul ei. De asemenea, este bine să se confecționeze cu elevii aparate simple pentru observații sau să se adapteze în acest scop aparatele existente. Cel mai simplu și mai accesibil aparat este un ciob de sticlă plană pe care o afumăm la flacăra unei lumânări. Pentru ca sticla să se înnegrească în mod uniform, ea trebuie mișcată într-una în timpul afumării, prin fața flăcării. Sticla afumată va da elevilor posibilitatea să urmărească eclipsa cu ochiul liber, apărându-i de razele puternice ale Soarelui.

În timpul fazei totale se vor putea vedea cu ochiul liber stelele cele mai luminoase și planetele Mercur, Saturn, Jupiter și eventual Venus, care va răsări cu aproximativ 2 ore și jumătate în urma Soarelui. Cu un binecunoscut sau o lunetă se vor putea urmări protuberanțele Soarelui — uriașe cantități de materie incandescentă, greu observabile în alte condiții. Și în acest caz vom avea grijă să punem în fața obiectivului un filtru sau o sticlă afumată. Opacitatea filtrului sau a sticlei afumate trebuie verificată în zilele premergătoare eclipsei.

Cu ajutorul unui aparat de fotografiat al cărui obiectiv are lungimea focală destul de mare sau este prevăzut cu teleobiectiv se vor putea fotografia fazele eclipsei. În acest caz se va utiliza un filtru de culoare oranj sau roșie.

Iată și alte observații care pot fi efectuate cu ușurință și care vor da elevilor prilejul să facă o serie de cercetări interesante. De exemplu, urmărind claritatea și intensitatea emisiunii unui post independent de radio și comparându-le cu acelea dinaintea eclipsei, din timpul ei și de la sfârșitul, elevii vor constata legătura existentă între activitatea solară și unele fenomene terestre, în cazul de mai sus, propagarea undelor radiofonice. Cu ajutorul unui termometru așezat la umbra, afară, elevii vor putea urmări variația temperaturii mediului ambiant. Reprezentarea grafică a temperaturii în funcție de timp (orele și minutele citite pe ceas) va da o curbă cu ajutorul căreia elevii vor putea determina momentul fazei maxime

a eclipsei. Pentru ca graficul să fie întocmit cu ușurință se vor citi simultan diviziunea termometrelor și timpul, la intervale de 5 sau 10 minute. De asemenea, cu ajutorul unei manșeti de vial, pe care o poate construi fiecare elev, se poate determina variația direcției și intensității vântului care se naște în timpul eclipsei, numit vânt de eclipsă. Pe un loc deschis se poate urmări mersul umbrei Lunii pe suprafața Pământului. Totodată, elevii vor putea urmări starea de neliniște a unor animale, stare datorită faptului că „vine seara” mai repede decât de obicei.

Pentru ca observațiile elevilor să se desfășoare în condiții bune este necesar ca toate aparatele pe care le vor folosi să fie pregătite cu câteva zile înainte, asigurându-se perfectă lor funcționare.

Am arătat câteva din posibilitățile pe care le au profesorii de fizică sau de matematică pentru a organiza cu elevii observații în legătură cu eclipsa de Soare. Folosind aceste posibilități, răspunzând elevilor la întrebările pe care le vor pune, prin explicații clare, bazate pe materialele furnizate de observatoarele astronomice, S.R.S.C. etc., profesorii vor lărgi orizontul tinerilor, le vor satisface curiozitatea științifică, le vor dezvolta interesul pentru noi probleme ale științei și vor contribui totodată la întărirea educației lor în spirit ateist.

Ioan Todoran
cercetător științific
la Observatorul astronomic
din Cluj

Propagandă științifică

Pentru cadrele didactice, eclipsa de soare de la 15 februarie este nu numai un prilej de a organiza observații cu elevii asupra unor însemnate fenomene ale naturii, ci și un prilej de intensificare a muncii culturale-științifice în rândurile tinerilor muncitori. În această privință învățătorii și profesorii primesc un ajutor important din partea S.R.S.C. și a Direcției generale a Așezămintelor Culturale din M.I.C., care au inițiat o largă propagandă științifică în legătură cu eclipsa.

La căminele culturale se vor ține conferințe și se vor face numeroase observații asupra eclipsei. Pentru aceste conferințe au fost pregătiți lectori speciali — în majoritate din rândurile profesorilor de fizică și de matematică și ale învățătorilor. Pentru ușurarea înțelegerii fenomenului, studiul de filme documentare „Al. Sahia” a realizat pe această temă un diafilm care va fi prezentat cu prilejul conferințelor din căminele culturale, cluburi, colțuri roșii.

În multe cămine culturale propagandă științifică în legătură cu eclipsa din 15 februarie a început încă de pe acum. Învăță-

torii și profesorii care locuiesc în casele colective de căminieri ale căminelor culturale din raionul Ploiești, de exemplu, au inițiat discuții pregătitoare cu tinerii muncitori, cu gospodinele, cu tineretul sătesc. În aceste discuții ei i-au familiarizat pe săteni cu unele cunoștințe cuprivate la Soare, Lună, Pământ, la forma și mișcarea lor. Totodată, învățătorii și profesorii le-au vorbit tinerilor muncitori despre neînțelepciunea reprezentărilor pe care și le-au făcut în trecut oamenii atunci când au avut loc eclipse, ca și despre folosirea acestor reprezentări false de către exploatarea, sprijiniți de cler, în scopuri de aspirare a maselor.

Demnă de menționat în privința activității obștești a cadrelor didactice este și inițiativa unor colective de pedagogi ca la ședințele cu părinții să se dea unele indicații privind observarea eclipsei. Aceste colective s-au ocupat și de confecționarea unor mijloace simple pentru efectuarea observațiilor, îndeosebi a unor plăci de sticlă plană uniform afumată. Ele au anunțat

de pe acum orele când va începe eclipsa, explicând și anumite fenomene ce vor avea loc cu prilejul ei — scăderea temperaturii, intensificarea vântului etc.

O mare importanță pentru eficiența propagandei științifice care se organizează cu prilejul eclipsei de la 15 februarie o are accesibilitatea conferințelor, a simpoziunilor care se vor ține. Este necesar ca învățătorii și profesorii să asigure claritatea expunerilor, folosind un limbaj simplu și, în același timp, să organizeze demonstrații pe bază de scheme. În ajutorul conferințierilor stau în această privință schemele din broșura „Despre eclipsele de Soare și de Lună” tipărită nu de mult de M.I.C.

Propaganda științifică ce se organizează pe tema eclipsei totale de Soare de la 15 februarie are o mare însemnătate pentru lămurirea tinerilor muncitori asupra fenomenelor naturii, pentru înlăturarea superstițiilor. De aceea este necesar ca la buna ei desfășurare să participe toate cadrele didactice din mediul sătesc.

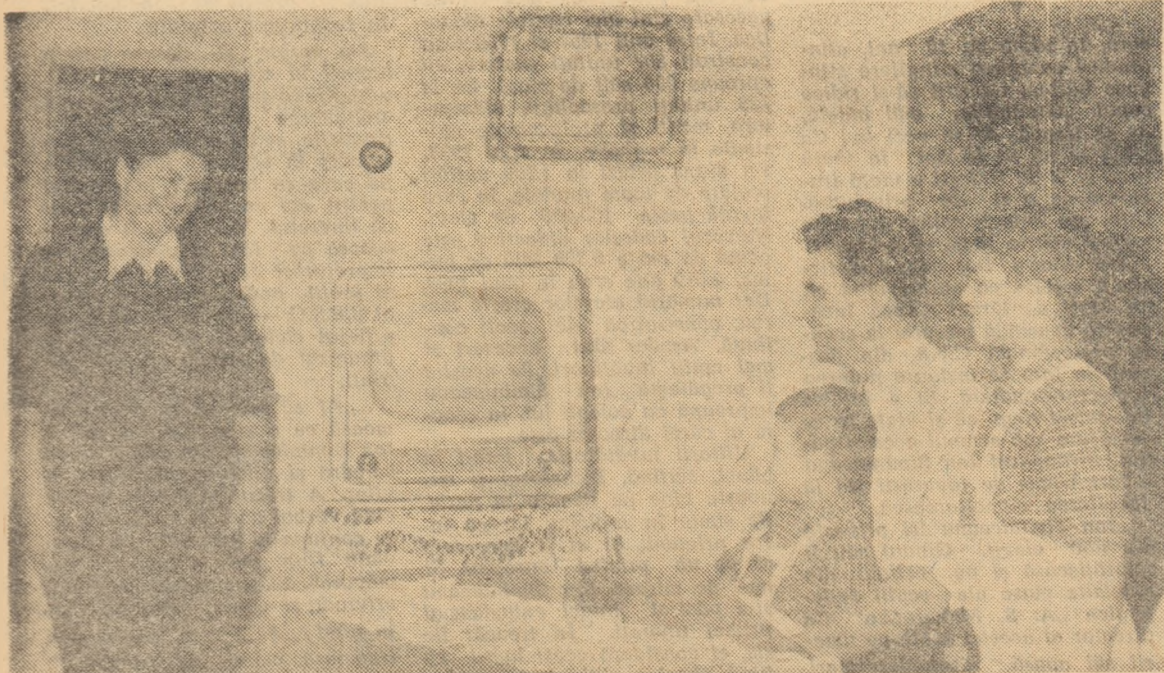
În întâmpinarea alegerilor

Învățătorii și profesorii școlilor din Capitală se pregătesc să întâmpine cu cinste alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și pentru sfaturile populare. Pe lângă munca obștească pe care o desfășoară în circumscripțiile electorale, multe cadre didactice dau o activitate susținută în rândurile elevilor.

Profesorii diriginți de la Școala medie „Dr. Petru Groza”, de exemplu, au introdus în planul orelor de dirigenție teme a căror dezbateri îi ajută pe elevi să înțeleagă caracterul alegerilor în regimul democrat-popular, să-și dea seama ce însemnau acestea în trecut, să cunoască mai bine marile înfăptuiri dobândite în anii noștri de către poporul muncitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului. Printre subiectele în jurul cărora se vor purta convorbiri în orele de dirigenție amintim „Alegerile de la 5 martie — eveniment de seamă în viața poporului nostru” (discuțiile vor fi urmate de un film documentar despre frumusețile și bogățiile patriei noastre), „Alegerile din trecut și de azi”, „Marile realizări ale regimului democrat-popular din țara noastră”.

Printre cei care vor fi invitați să le vorbească pionierilor și elevilor în orele de dirigenție, despre aceste teme, se numără și o serie de activiști de partid.

Conducerea Școlii medii „Ion Creangă” se interesează de pregătirea pentru alegeri a elevilor care au împlinit vârsta de 18 ani și vor vota pentru întâia oară. Tov. M. Săvulescu, directorul școlii, ca și o serie de diriginți discută cu acești elevi despre importanța votului, despre cinstea de a fi alegător, despre meritele și calitățile deosebite ale celor propuși de mase drept candidați ai F.D.P., despre tehnica votării etc.

În cursul lunii ianuarie a.c. 10 familii ale unor învățători și profesori din raionul Stalin s-au mutat în locuințe noi. În clișeu: profesorul Marin Georgescu de la Școala medie nr. 7, cu întreaga familie, în noul apartament primit în cartierul Floreasca.

Legătură tot mai strînsă cu familia

Lectoratele sînt un mijloc eficient de ridicare a nivelului pregătirii pedagogice a părinților. De aceea, colectivul de învățători și profesori de la Școala de 7 ani nr. 2 din Timișoara acordă o mare atenție organizării acestei forme de muncă cu părinții.

Încă înainte de deschiderea anului școlar a fost întocmit, în colaborare cu filiala S.R.S.C., planul conferințelor pe probleme pedagogice ce urmau să fie susținute în fața părinților, căutându-se ca acestea să le fie cit mai folositoare și să constituie pentru ei un ajutor cit mai concret. La una din ședințe, bunăoară, s-a făcut o expunere despre autoritatea părinților și căile prin care poate fi realizată, la altele s-a vorbit despre felul cum poate și trebuie să contribuie familia la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar, despre metodele muncii educative etc. Unele din conferințele prezentate sînt urmate de filme cu subiecte legate de munca educativă. De pildă, a stîrnit mult interes în rândurile părinților filmul „Răsăritul”.

Atrăși de conținutul interesant al conferințelor, părinții participă la ele în număr din ce în ce mai mare.

Efectele conferințelor pe teme pedagogice pentru părinți au și început să se vadă. Părinții înțeleg mai bine cerințele școlii față de copiii lor, ca și problemele activității instructiv-educative și îi ajută pe învățători și profesori din convingerea că aceasta este o datorie a lor.

Prof. ELENA DAVID
Timișoara

Colectivul pedagogic de la Școala medie din Tg. Lăpuș, regiunea Maramureș, nu se mulțumește să desfășoare în rândurile părinților numai propaganda pedagogică, ci se preocupă totodată să răspundă în mijlocul lor cunoștințele științifice.

De curînd, de exemplu, cu prilejul unei ședințe cu părinții care s-a desfășurat la școală, cadrele didactice le-au prezentat părinților o proiecție privind eclipsa de Soare care va avea loc la 15 februarie. Proiecția a fost însoțită de explicații științifice cu privire la natura eclipselor de Soare și de Lună.

ROMAN PRECUȘ
Tg. Lăpuș

Pentru a-i ajuta pe părinți să cunoască mai temeinic sarcinile pe care le au în educarea celor mici la Școala de 7 ani nr. 10 din Oradea li se prezintă, cu prilejul discuțiilor care se poartă cu ei, cărți și broșuri cu conținut pedagogic, trezindu-li-se interesul pentru acest gen de literatură. Lucrările „Cum educăm copiii” de L. Ghivizigă sau „Copii răsăriti” de C. Păunescu, ambele apărute în colecția S.R.S.C., ca și alte asemenea lucrări care le-au fost prezentate părinților, au stîrnit interesul acestora față de problemele ridicate de educația copiilor și i-au ajutat să se orienteze mai bine pe acest tărîm.

Un viu schimb de păreri a avut loc în ședința organizată cu părinții elevilor care învață în clasa a II-a „C” de la Școala de 7 ani din Urziceni. Părinții prezenți la adunare s-au referit cu deosebire la problemele ridicate de munca de educare a tineretului, la regimul de zi în familie, și-au împărtășit experiența în legătură cu felul cum li sprijină pe copii în efectuarea temelor, cum li supraveghează în timpul destul de studiu individual.

De asemenea, părinții au arătat preocupările lor pentru justa dozare a timpului necesar pentru reconfortare.

Muncitorul Ion Moldovan de la Uzina „Timpuri Noi”, candidatul al F.D.P., înconjurat cu bucuria, într-o recreație, de elevi de la Școala de 7 ani nr. 120 din București

La orele de dirigiență Mijloace cît mai variate

Un loc important în munca de educare desfășurată de școală îl ocupă orele de dirigiență, care prin însăși natura lor contribuie efectiv, alături de disciplinele de învățămînt, la formarea trăsăturilor comuniste de caracter ale elevilor. Convins de acest lucru, am căutat să organizez astfel fiecare oră de dirigiență la clasa de care mă ocup — clasa a V-a — încît ea să-și aducă contribuția la realizarea scopurilor propuse de școală în domeniul educației. Am dat o deosebită atenție mijloacelor pe care le-am folosit în desfășurarea acestor ore, înțelegînd că eficacitatea lor depinde și de forma în care prezentăm conținutul de idei ce vrem să-l transmitem copiilor.

De o deosebită valoare educativă și cu un puternic efect în formarea convingerilor elevilor s-au dovedit a fi întîlnirile cu luptătorii din ilegalitate, din războiul antihitlerist, cu muncitorii fruntași etc. De exemplu, la ora cu tema „Lupta eroică a poporului român pentru o viață liberă și fericită” am invitat un locuitor din satul nostru care a luptat pe frontul antihitlerist. După ce mi-am fixat bine scopul orei, am întocmit împreună cu oaspetele, pînă în cele mai mici amănunte, planul întîlnirii lui cu elevii.

Cei mai mulți copii îl cunoșteau din sat, dar nici unul din ei nu stătuse de vorbă cu dînsul pe îndelețe, nu-l auzise povestind. În ora de dirigiență, în cuvinte simple, rostite însă cu căldură și convingere, oaspetele a evocat întreaga perioadă a războiului antihitlerist, reliefînd frăția de arme romîno-sovietică și mirșăviile comise de hitlerişti aflați în retragere. Emoționantă a fost descrierea tabloului sumbru al crimelor făptuite de trupele hitleriste în rîndul copiilor. „La poalele unei păduri din Transilvania — a relatat povestitorul — am găsit, după plecarea hitleriştilor, șapte cadavre de copii ca voi, sfîrtecați de baionete. În zadar aveau să-și aștepte mamele să se mai întoarcă cu vitele de la pășune...”. Conținutul celor auzite, tonul plin în același timp de tristețe și de revoltă al povestirii au trezit în inimile copiilor un necruțător sentiment de ură împotriva călăilor hitlerişti, împotriva tuturor ațîțătorilor la război, i-au făcut să înțeleagă mai bine marea însemnătate a luptei pentru pace.

În încheiere, nu a uitat să-și îndemne pe elevi la învățătură, subliniînd că în felul acesta își dau contribuția, pe măsura puterilor lor, la propășirea patriei noastre. Întîlnirea a lăsat asupra elevilor o impresie puternică și și-a atins scopul în întregime.

Un procedeu pe care l-am utilizat cu mult succes în educarea patriotică a elevilor au fost vizi-

tele în unitățile socialiste. Am organizat astfel, în cadrul temei „Avîntul creator al maselor largi populare sub conducerea partidului în opera de construire a socialismului”, o vizită de o oră la gospodăria agricolă colectivă din satul nostru. Întrucît cea mai mare parte a construcțiilor gospodăriei se află la o distanță de aproximativ 200 de metri de școală, se înțelege că deplasarea a fost foarte ușoară și nu ne-a răpit timp. Ora a decurs pe baza unui plan întocmit în colaborare cu biroul organizației de partid din cadrul gospodăriei și consiliul de conducere al acesteia. Arătîndu-le elevilor ansamblul noilor construcții, președintele gospodăriei le-a povestit istoricul făuririi lor, le-a vorbit despre străduințele colectivizatorilor de a transforma șesul, altă dată năpădit de buruieni și ierburii, într-un loc înfloritor și rodnic. Li s-a relatat în continuare că digul ce apără cele 11 hectare de grădină a fost făcut cu însuflețire, cu dragoste. „Cheia” succeselor obținute de colectivizării din satul nostru — a spus în încheiere președintele gospodăriei — este îndrumarea de către partid și faptul că în fruntea tuturor acțiunilor s-au situat întotdeauna comuniștii”.

Mult interes a stîrnit în rîndul elevilor și o altă excursie de scurtă durată pe care am organi-

zat-o cu ei și care a avut drept obiectiv locurile de interes arheologic din sat, cu scopul de a-i face să înțeleagă că munca oamenilor a stat din cele mai vechi timpuri la baza procesului de creare a valorilor materiale ale societății. Cu prilejul acesta, elevii au putut vedea numeroase fragmente de silex, un toporaș de piatră neolitic, fragmente ceramice neolitice și medievale, reflectînd ocupațiile celor care au viețuit odinioară pe aceste meleaguri.

În general, caut să organizez vizitele și excursiile, ca și alte acțiuni, la intervale mari, așa ca să nu încarc programul elevilor.

Am mai folosit în orele de dirigiență și alte mijloace — ca lectura unor texte literare ce ilustrau anumite fapte pe baza cărora voiam să desfășor unele discuții, cercetarea unor albume de vederi, alcătuirea de scrisori către elevi din alte localități etc.

În felul acesta mă străduiesc să dau orelor de dirigiență varietate, să le sporesc efectul educativ, să le fac mai atrăgătoare și mai interesante.

Prof. Teodor Hardon
Școala elementară din Paicani,
raionul Birlad

O „călătorie” atractivă

Unii profesori folosesc aproape în exclusivitate, în orele de dirigiență, metoda referatelor urmate de discuții — și aceasta chiar și la clasele mici, unde adeveseori, pentru a asigura întocmirea unor referate bune, obișnuiesc să încredințeze alcătuirea lor unor colective de școlari. A cere însă copiilor prea des să se ocupe de pregătirea unor referate înseamnă, firește, a le încerca programul.

Mult mai atractivă pentru copii și de aceea mult mai eficiente sînt discuțiile libere, pornite de la fapte semnificative luate din viața lor, din filmele și piesele de teatru văzute de ei, din știrile publicate de ziare etc. Dacă sînt organizate cu pricepere, asemenea activități pot avea mari efecte educative. Ele îi mobilizează pe copii, trezesc interesul lor, activează colectivul.

În orașul nostru, numeroase cadre didactice se preocupă să dea orelor de dirigiență un conținut cit mai variat, mai atractiv, mai accesibil școlărilor și, în același timp, mai educativ. Mă voi referi la una din orele de dirigiență la care am avut ocazia să asist cu citva timp în urmă, oră care reflectă tocmai această preocupare.

Sîntem la clasa a V-a „B” a Școlii elementare nr. 3 din Roman, a cărei dirigintă este tov. Aurelia Pirlogea. Propunîndu-și

să contribuie la dezvoltarea admirației copiilor pentru marile realizări ale regimului nostru, a mîndriei patriotice pentru aceste realizări, tov. Pirlogea a făcut cu elevii în ora de dirigiență, o „călătorie” pe harta țării. Convorbirea dirigintei cu școlarii a fost precedată de o rubrică vorbită, intitulată „Știați că?”. Ideea aceasta a fost deosebit de bună, căci întrebările-informații lansate în clasă au atras luarea aminte a întregului colectiv. Iată cîteva din ele: Știați că într-un minut în cuptoarele uzinelor siderurgice din țara noastră se produc peste 5 tone de oțel? Că în fiecare trei secunde este adusă la suprafață o nouă tonă de cărbune? Că abia poți să numeri pînă la 2 — și sondele țării noastre au și dat o nouă tonă de țifei? Știați că într-un minut în centralele electrice ale țării se produc peste 14.000 kwh energie electrică?

Dar cu aceasta pregătirea pentru „călătorie” nu s-a terminat. Cîntecul „Cînd mă uit pe harta mea”, atît de îndrăgît de școlari, a venit să întărească nota de vioioșie în care s-a desfășurat ora de dirigiență și admirația pentru minunatele realizări ale patriei noastre, despre care urma să se vorbească în acea oră.

Se pornește „la drum”. Elevii se întrec în a arăta ce este mai frumos, mai deosebit, mai semn-

ificativ pentru viața noastră nouă în fiecare regiune. Ajutați de dirigintă, ei subliniază faptul că în anii noștri harta țării s-a schimbat mult, căci minile harnice ale oamenilor muncii, conduși de partid, au înălțat fabrici și uzine noi, au construit blocuri de locuințe, școli și spitale, au dat viață pămînturilor sterpe.

Relatările sînt presărate cu momente de destindere. Iată-ne, de pildă, în regiunea Suceava. Sînt menționate noile realizări din această regiune. Convorbirea se oprește și asupra obiceiurilor și portului localnicilor. Prilejul este folosit pentru a menține trează atenția școlărilor: în fața lor apare un elev îmbrăcat în portul specific al țărănilor din regiune, executînd din fluier un cîntec popular din partea locului. Diriginta arată copiilor că dacă în trecut cîntecule populare exprima amarul oamenilor exploatați de cei avuți, ura și revolta împotriva asupritorilor — astăzi ele exprimă fericirea, voia bună a maselor eliberate pentru totdeauna din robie.

În continuare, referirile la bogățiile specifice și la realizările dobîndite în regiunile străbătute sînt însoțite, la momentul potrivit, de versuri chibzuit alese din folclorul nou, unele făcînd parte obia din creația artistică a muncitorilor din uzinele despre care s-a vorbit.

„Călătoria” se încheie cu regiunea Bacău. O elevă citește: „E veche lumea plutașilor și pliaă de cîntece și legende. Altă dată, îmbrăcați în zdrențe, hrăniți cu mămăligă rece, trăgeau seara plutele la mal, și adormea sub cerul liber. Astăzi viața lor s-a schimbat...”

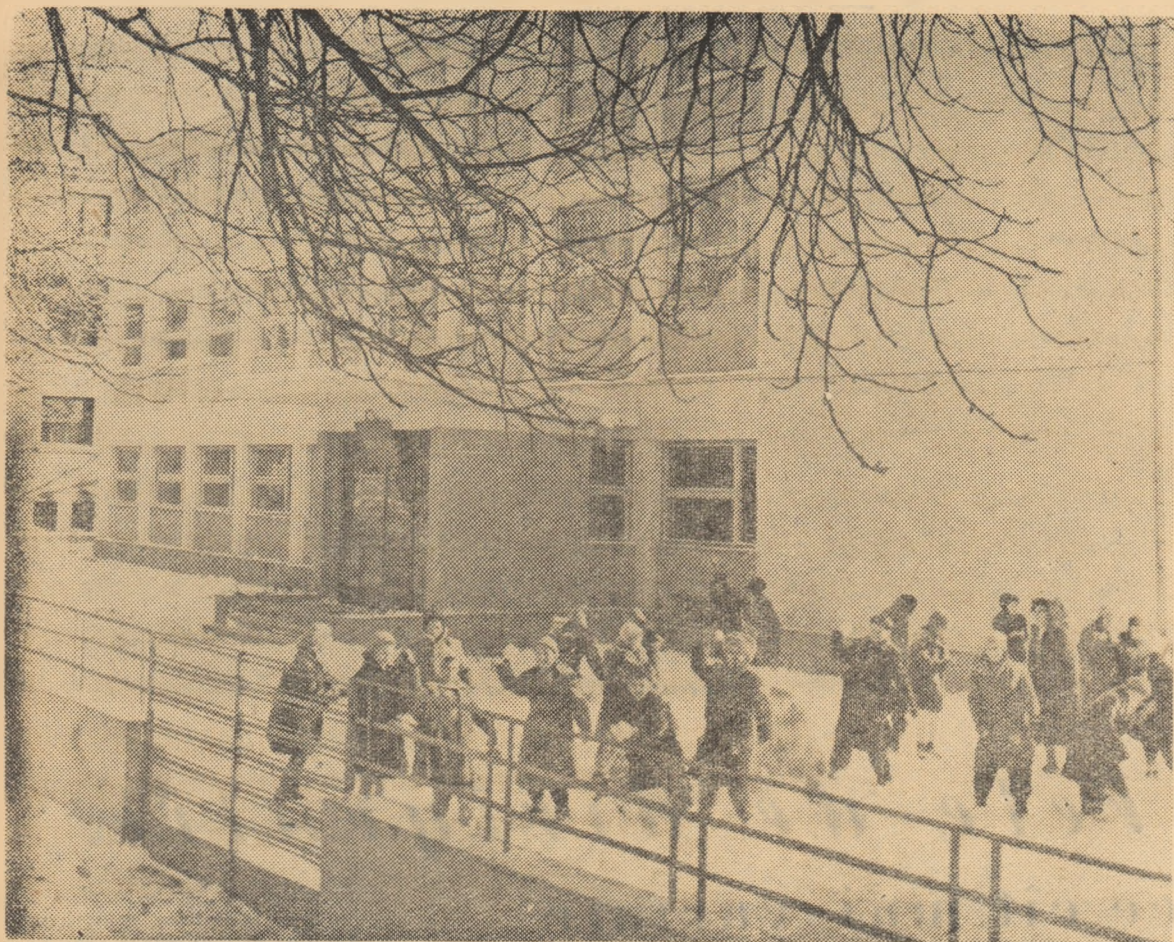
Fiindu-le bine cunoscute realizările din regiunea Bacău, elevii arată că pămîntul bătrînei Moldove a cunoscut în anii noștri lucruri minunate: nașterea primului lac de acumulare făcut de mîna omului, hidrocentrala de la Bicaz, combinatul de îngrășăminte azotoase de la Roznov, uzina de țize și fibre sintetice de la Săvinești etc.

Un loc important l-a ocupat în timpul discuției și compararea vieții copiilor din țările capitaliste cu cea a copiilor din țara noastră, sublinierea minunatelor condiții create celor mici de către partid și guvern.

Trebuie acătât că diriginta a reușit să imbine în chip firesc diferitele elemente ale orei, însoțind expunerile elevilor de un valoros material documentar, literar și artistic care i-au sporit eficiența educativă și instructivă.

Concluziile trase de dirigintă au întărit convingerea elevilor că poporul este creatorul tuturor bunurilor materiale și spirituale ale societății. Prin ele diriginta a contribuit la formarea sentimentului de dragoste pentru clasa muncitoare și partid, trezind dorința elevilor de a participa, chiar de pe băncile școlii, la lupta pentru construirea socialismului.

Anton Gherghel

In recreație.

Utilizarea exemplelor

Predarea în școală a normelor gramaticale nu constituie un scop în sine, ci urmărește să le formeze elevilor deprinderea de a se exprima corect oral și în scris. Inșușirea categoriilor, a definițiilor, a regulilor gramaticale numai sub aspectul lor teoretic ar fi lipsită de rațiune. În ultimă analiză, cele mai concludente date cu privire la calitatea lecțiilor de gramatică ni le oferă corectitudinea cu care elevii reușesc să se exprime în scris sau prin viu grai.

Tocmai de aceea este specifică predării gramaticii permanenta referire la text, utilizarea permanentă a exemplelor, a analizelor care lămuresc pe deplin elevilor conținutul noțiunilor abstracte și îi învață să aplice normele gramaticale. De aceea alegerea și folosirea cit mai atentă și mai judicioasă a exemplelor joacă un rol hotărâtor în asigurarea succesului lecțiilor de gramatică.

O lecție ținută la clasa a V-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din București de către profesorul Constantin Pascali ne-a prilejuit câteva observații interesante în acest sens. Tema acestei lecții a constituit-o pronumele demonstrative. În cadrul capitoului „Pronumele” aceasta este una din lecțiile relativ ușoare, noțiunile ce trebuie predate elevilor fiind destul de simple și reduse ca volum. Având în vedere faptul că noua temă nu ridică probleme deosebite, profesorul a rezervat mai mult timp verificării cunoștințelor predate anterior. În felul acesta el a avut posibilitatea să consolideze cunoștințele elevilor în legătură cu pronumele posesiv, predat în lecția precedentă, cit și în legătură cu unele chestiuni mai dificile privind pronumele personal, cu care se deschide studiul capitoului respectiv.

După cum era și firesc, verificarea cunoștințelor s-a desfășurat pe baza unor analize pe text. Profesorul a cerut elevilor să scrie la tablă, după dictare, versurile „Și m-am dus să-mi văd băiatul / Că-i la Plevna și-i al meu”, „Să te-întorci în sat acasă / Ia-ți toiagul tău și du-te”, precum și propozițiile „Țara noastră se pregătește de alegeri. Cei mai buni fii ai ei vor fi aleși deputați”. După cum se vede, profesorul a ales exemple care au ridicat de la început în fața elevilor câteva probleme de gra-

ție a formelor pronominale neaccentuate legate de verbe sau conjuncții și care conțineau variate forme ale pronumelui personal și posesiv. În acest mod profesorul a avut posibilitatea să constate în ce măsură și-au însușit elevii regulile scrierii corecte a formelor pronominale, iar atenția că în exemplele date sînt grupe de cite două cuvinte rostite împreună, le-a cerut să explice fiecare caz în parte: de ce „m-am”, „să-mi”, „ia-ți” se scriu despărțite prin linioară, ce reprezintă „m”, „mi” sau „î”, ce fel de pronume sînt acestea etc. Atunci cînd elevii au scris greșit unele forme pronominale, profesorul le-a pus întrebări cu privire la valoarea morfologică a acestora, ajutîndu-i astfel să-și dea singuri seama în ce constă greșala lor.

În continuare analiza exemplelor i-a permis profesorului să repete cu elevii pronumele posesiv. El s-a preocupat îndeosebi să constate în ce măsură au înțeles elevii noțiunile „posesor” și „obiect posedat”.

Din păcate, însă, profesorul nu a manifestat aceeași grijă pentru folosirea exemplelor în predarea lecției noi. Urmările acestei inconsecvențe s-au făcut vizibile chiar în timpul orei. Pentru predarea pronumelui demonstrativ tov. Pascali a ales trei exemple din „Harap Alb” de Ion Creangă. Dar, față de numărul pronumelor demonstrative cuprinse în ele, aceste exemple au fost disproportionat de lungi, avînd multe cuvinte de prisos. Iată un exemplu: „Măi, măi, măi! Aceștia-s curat sărăcie pe capul meu! zise împăratul în sine, plin de amărăciune. Mi se pare că la acum mi-am dat și eu peste oameni”. În toate cele trei exemple scrise pe tablă nu se găseau decît trei pronume demonstrative. Astfel, irosind o mare parte din timp cu transcrierea pe tablă a acestor texte inutile de lungi, profesorul n-a mai putut asigura înțelegerea temeinică de către elevi a noilor cunoștințe.

Ceva mai mult, faptul că a pierdut timp pentru a identifica pronumele în numărul mare al cuvintelor din propozițiile date l-a obligat pe profesor să renunțe la o importantă indicație ortografică ce se cerea subliniată cu acest prilej — deosebirea formei de singular feminin *aceea* față de masculin plural *acea*,

pe care elevii le confundă deseori în scris — precum și la o precizare privind formele scrijliare și populare ale pronumelui demonstrativ, înfățișate frecvent în textele studiate (un exemplu se afla de fapt, chiar în exercițiile din manual date elevilor drept temă pentru acasă). Din același motiv profesorul a fost nevoit să renunțe și la fixare. Deși, după cum am mai subliniat, tema lecției era destul de simplă, faptul că s-a renunțat la fixare nu era într-un nimic justificat. Profesorul este dator să verifice de fiecare dată dacă problemele lecției au fost reținute și înțelese de elevi. Ceva mai mult, momentul fixării cunoștințelor i-ar fi dat profesorului posibilitatea să le ceară elevilor să formuleze singuri exemple noi de propoziții cuprinzînd pronume demonstrative. Aceasta ar fi contribuit, desigur, la mai bună înțelegere a lecției.

Este de la sine înțeles că, mai ales în predarea unei lecții noi, exemplele aiese trebuie să fie cit mai reprezentative, clare, lipsite de echivoc. Or, pentru a aplica elevilor că pronumele demonstrativ poate indica depărtarea în timp, tov. Pascali a folosit exemplul „Împăratul auzind vuet tocmai din casă, iese afară și cînd vede aceste, își pune mîinile în cap de necaz”. În realitate pronumele demonstrativ „aceste” nu arată, în cazul dat, depărtarea în timp.

În legătură cu conținutul exemplelor se impune și o altă observație. Se știe că acestea, servind la învățarea gramaticii, au în același timp și un scop educativ. Justa lor alegere trebuie să-i ajute pe elevi să înțeleagă frumusețea limbii noastre, să contribuie la educarea lor în spirit comunist. Din acest punct de vedere este bine că profesorul s-a orientat către fragmente din operele scriitorilor noștri clasici. Ar fi fost necesar însă să folosească în mai mare măsură și exemple cuprinzînd idei strîns legate de actualitate.

Din influența pe care au avut-o exemplele asupra desfășurării lecției discutate aici vedem cit de important este ca profesorii de limba romînă să selecționeze cu grijă textele pe care urmează să le folosească în lecțiile de gramatică, să acorde toată atenția aplicării celor mai juste și mai potrivite metode în utilizarea lor.

Octavian Buzescu

Discuții

Unele observații asupra abecedarului

Sugestiile aduse de învățători cu prilejul discuției deschise în „Gazeta învățămîntului” în jurul abecedarului pot constitui o contribuție substanțială la îmbunătățirea acestuia, dat fiind că cei care desfășoară munca practică în clasă își pot da foarte bine seama de calitățile și neajunsurile lui. De aceea consider discuția bine venită și încerc să-mi aduc contribuția la desfășurarea ei, comunicînd unele observații pe care le-am făcut asupra abecedarului în timpul folosirii lui în predare.

Pentru formarea deprinderilor de scriere și citire corectă la elevii clasei I cred că este necesar să începem predarea cititului și scrisului cu cele mai simple sunete și litere. De exemplu, am putea începe cu „i”. Sunetul „i” are aceleași calități sonore ca și „a”, dar litera „i” este mai simplă decît litera „a”. Pornind de la „i”, prin adăugarea unui alt element grafic obținem litera „u”, ceea ce dă procesului de însușire a deprinderilor de scris o anumită gradare, în sensul trecerii treptate de la simplu la complex. După „u” putem trece în continuare la „n”, „c”, „o” ș.a.m.d.

Copiii au tendința de a pronunța consoanele cu vocala de sprijin „i”. Pentru a înlătura această tendință ar trebui să predăm sunetul „i” cit mai la începutul abecedarului. Ar fi chiar de preferat, dacă este posibil, ca sunetul și litera „i” să fie predate înainte tuturor consoanelor. Cunoștințele din timp, elevii nu vor mai prezenta confuzia cu vocala de sprijin „i” și au vor mai ușor litera „i” din scrierea unor cuvinte, după cum s-a arătat într-un articol precedent.

La pagina 13 abecedarul dă semnal exclamării. Nu este oare prematur să-l învățăm pe copii semnal exclamării de la a treia lecție, cînd ei nu cunosc decît două litere? Prezența acestui semn în locul indicat mi se pare nejustificată, deoarece copiii nu stăpînesc încă citirea și scrierea și ei nu

vor putea nici măcar să reproducă intonația pe care o impune semnul exclamării.

După părerea mea coloanele de cuvinte din abecedar vor trebui despărțite în continuare în silabe, cu linioară, ca și pînă acum. Argumentul adus împotriva acestei păreri în articolul semnat de tov. D. Stoica nu rezistă, pentru că exemplul dat („tic-tac”) nu este semnificativ și ar putea fi înlăturat cu ușurință din noul abecedar. Scrierea cuvintelor pe silabe este necesară pentru a dezvolta cîmpul vizual al elevilor și a-i învăța cu folosirea liniuței, pentru a le arăta că toate silabele sînt legate între ele, formînd cuvîntul. Dacă am admite să nu folosim liniuța în despărțirea cuvintelor în silabe, atunci toate cuvintele dintr-o propoziție le-ar părea copiilor silabe și, cînd li s-ar cere să scrie o asemenea propoziție, ei ar scrie, de exemplu, „Enearemere” în loc de „Ene are mere”. Susțin necesitatea liniuței pentru că ea arată legătura între silabele care formează la un loc cuvîntul.

Consider greșit faptul că unsoari în abecedar nu este lăsat un spațiu corespunzător între cuvinte. La pagina 52, de exemplu, în propoziția „Bunica are multe găini” și în propozițiile următoare, cuvintele sînt neglijent spațiate. Aceasta îi împiedică pe elevi să citească în mod corect și îi determină să scrie propozițiile fără a despărți cuvintele.

Ultimele două poezii din abecedar, „Bădăral” și „Scrișoarea” au sînt just plasate, deoarece ele se predau după 1 februarie, adică într-un moment cînd este tirziu să le mai vorbim copiilor despre Moș Gerilă.

Noul abecedar va trebui să fie realizat la un mai înalt nivel ideologic, metodic și artistic, ca să corespundă pe deplin cerințelor instructiv-educative.

C. Prăjinaru
Învățător, Tg. Ocna

Indrumarea muncii directorilor

Printre preocupările de seamă ale secției de învățămînt și cultură a orașului Brașov se înscrie și aceea a îndrumării muncii directorilor. Una din metodele cele mai eficiente folosite în vederea continuiei îmbunătățiri a muncii desfășurate de directori o constituie ședințele în care aceștia prezintă ample expuneri cu privire la experiența dobîndită în activitatea lor.

Astfel, în luna octombrie tov. Constantin Moarcăș, directorul Școlii medii nr. 4 „Ștefan Gheorghiu”, a vorbit în fața a numeroși directori despre felul cum s-a preocupat de buna desfășurare a lucrărilor de început de an școlar. În luna noiembrie, un alt director, tov. Alexandru Găvănea, care conduce munca Școlii medii nr. 1, a făcut o expunere în legătură cu felul cum se pregătește el pentru asistențele la lecții, cum își alege obiectivele pe care să le urmărească în cadrul acestora și după ce criteriul se conduce în analiza lecțiilor. Prezentarea tov. Găvănea a fost urmată de asistențe la lecții cărora li s-a făcut apoi analiza în vederea ilustrării celor spuse în expunere.

În timpul vacanței de iarnă, directorii școlilor din Brașov au participat la o ședință în care tov. Valentin Georgescu, directorul Școlii medii nr. 3, a analizat munca desfășurată de consiliul pedagogic în trimestrul I. Insoțită de un referat pe tema „Rolul directorului în organizarea și conducerea consiliului pedagogic”, această analiză a căpătat și o fundamentare teoretică, contribuind astfel mai deplin la lămurirea unor probleme importante ale muncii directorului.

Intr-o altă ședință, care a avut loc recent, doi directori — tov. Victoria Negrea de la Școala de

7 ani nr. 6 și tov. Maria Sebeșan, de la Școala medie nr. 2 — au făcut expuneri privitoare la munca directorului pentru sprijinirea activităților pionierești și ale organizației U.T.M.

Cercetînd planul de muncă alcătuit de secția de învățămînt a regiunii Brașov observăm că și pe viitor vor avea loc ședințe asemănătoare. Tematica lor ne dă temei să credem că ele vor contribui în aceeași măsură la buna îndrumare a muncii directorilor. În luna februarie se va dezbate tema „Rolul directorului în organizarea și îndrumarea activității extrașcolare”, în luna martie „Organizarea, îndrumarea și controlul muncii culturale a cadrelor didactice de către directorul școlii”, în aprilie „Conducerea muncii metodice din școală” și în mai „Munca directorului pentru încheierea cu succes a anului școlar”.

În legătură cu organizarea acestor ședințe cu directorii trebuie să remarcăm faptul că ele sînt de fiecare dată urmate de activități cu caracter practic, ceea ce nu numai că ilustrează problemele în jurul cărora s-au purtat discuții, dar contribuie și la deplina lămurire a acestora.

Trebuie de asemenea să menționăm orientarea tematică ședințelor cu directorii către probleme de actualitate ale muncii școlare și către probleme metodice de cea mai mare însemnătate.

Considerăm că felul cum a fost conceput și cum se desfășoară această latură a activității de îndrumare a muncii directorilor din școlile regiunii Brașov va ajuta la continua îmbunătățire a activității acestora.

Silvestru Pațiu
lector la I.P.C.D. Brașov

La incheierea primului semestru

Incheierea primului semestru marchează o etapă importantă pentru toate școlile și secțiile serale, prilejuind concluzii utile atât pentru aprecierea rezultatelor muncii depuse cât și pentru îmbunătățirea activității din semestrul următor.

La secția serală a Școlii medii nr. 1 „B. P. Hașdeu” din Buzău, activitatea desfășurată în decursul primelor luni de școală a pus în fața profesorilor câteva probleme importante. Ei au constatat astfel, pe lângă numeroase succese în asigurarea însușirii temeinice a cunoștințelor de către elevi, și unele neajunsuri, unele rămăneri în urmă. Bunăoară, în ceea ce privește exprimarea elevilor în scris, în ceea ce privește studierea unor capitole la chimie sau rezolvarea problemelor la fizică. Ținând seama de această situație, conducerea școlii, împreună cu organizația de partid au inițiat în luna noiembrie o amplă analiză a muncii didactice, pentru a se stabili ce este de făcut. S-au hotărât, cu acest prilej, o seamă de măsuri menite să îmbunătățească din punct de vedere metodic munca profesorilor, așa încât aceștia să poată da un ajutor mai substanțial elevilor în vederea însușirii depline a cunoștințelor studiate.

De exemplu, s-a hotărât să se intensifice folosirea la lecții a materialului demonstrativ, să se cunoască de către toți profesorii locul de muncă al elevilor în producție și activitatea pe care o desfășoară ei în întreprinderi, să se asigure la fiecare lecție mai mult timp pentru fixarea cunoștințelor etc. De asemenea, s-a hotărât ca precizarea lecțiilor să se încheie, în toate cazurile, cu un tabel sinoptic, o schemă sau un grafic, după specificul obiectului respectiv. Pe de altă parte, diriginții au primit sarcini privind îmbunătățirea frecvenței muncitorilor-elevi printr-un contact permanent cu întreprinderile unde lucrează ei.

Încă de la analiza lucrărilor scrise s-a putut vedea că măsurile luate au adus rezultatele dorite. Acest lucru a fost confirmat pe deplin acum, o dată cu incheierea semestrului, când se înregistrează o însemnată creștere a procentului de note bune.

Rezultatul cu care s-a încheiat semestrul a arătat cadrelor didactice ce laturi ale muncii lor au fost pozitive și trebuie dezvoltate în a doua perioadă a anului școlar. Bunăoară, a contribuit mult la ridicarea nivelului predării activitatea metodică a profesorilor. În cadrul comisiilor pe obiecte au fost prezentate și discutate referate pe teme specifice muncii din școala serală, cum ar fi, de pildă, referatele „Metode și procedee specifice cursului seral” și „Probleme legate de munca în producție a elevilor” (discutate de membrii comisiei metodice de matematică), „Metode și procedee specifice folosite în predarea fizicii la cursul seral” (prezentate în comisia profesorilor de

fizică și chimie) sau referatul „Îmbunătățirea muncii de predare în lumina experienței anului trecut” (discutat de profesorii de geografie). Asemenea referate vor fi prezentate și în cursul celui de al doilea semestru. De asemenea, vor continua și se vor lărgi acțiunile organizate de conducerea școlii în sprijinul profesorilor tineri, ca și în sprijinul cadrelor didactice care predau în acest an pentru prima dată la cursul seral. În vederea ajutorării lor, aceștia vor fi mai des asistați la lecții, vor participa la lecțiile profesorilor cu practică mai îndelungată, la schimburi de experiență etc.

Printre laturile pozitive ale muncii din școală se înscrie și preocuparea stăruitoare a unor diriginți pentru asigurarea frecvenței regulate a elevilor. Din cei 466 elevi ai școlii peste 90 la sută au avut în timpul semestrului, și îndeosebi în ultima parte a acestuia, o frecvență bună, ca urmare a strinsei legături pe care au ținut-o diriginții cu întreprinderile. Se remarcă în mod special pe această linie rezultatele obținute în clasele a IX-a „A”, a VIII-a „A” și a VIII-a „C”. Și pe această linie eforturile diriginților vor fi continuate în semestrul următor.

De asemenea, în semestrul al doilea se vor lua măsuri în vede-

rea înlăturării unor neajunsuri care mai dăinuie încă în munca instructiv-educativă. De exemplu, se vedește încă o rămăneri în urmă în pregătirea elevilor din clasa a XI-a. Cadrele didactice care predau la clasele a XI-a ca și diriginții acestor clase au primit sarcini concrete menite să asigure ridicarea nivelului la învățatură al elevilor, cu atât mai mult cu cât aceștia vor trebui să dea la sfârșitul anului școlar examenul de maturitate. În acest scop trebuie să se realizeze printre altele, chiar din primele zile de după vacanță, ajutorarea în mod deosebit la învățatură a elevilor rămași în urmă, să se recapituleze materia la sfârșitul fiecărui capitol, să se folosească mai larg, în predarea fizicii și matematicii, rezolvarea unor probleme legate de producție, care să permită cit mai bogate concluzii teoretice.

Continuând să aplice măsurile bune pe care le-au luat până acum, remediind lipsurile, organizând pe parcurs noi analize ale situației la învățatură, cadrele didactice de la secția serală a Școlii medii nr. 1 din Buzău vor înregistra cu siguranță la sfârșitul anului școlar rezultate dintre cele mai bune.

Victor Constantin

Pentru tinerii muncitori-elevi din raionul Moinești

În raionul Moinești învățămîntul seral a luat în ultimii ani un deosebit avânt. Majoritatea tinerilor muncitori din unitățile industriale din raion, multe create în anii regimului democrat-popular, își completează studiile urmînd cursurile celor patru școli medii serale și ale celor două secții serale de pe lângă școlile de cultură generală din cuprinsul raionului. Astfel, pentru tinerii muncitori de la Rafinăria nr. 8 din Dărmănești s-au organizat cursuri serale la Școala medie serală din Boiștea, pentru tinerii muncitori de la Trustul de extracție Moinești a fost creată o școală medie serală în noul oraș Lucăcești. De asemenea a fost înființată o școală medie serală la Zemeș pentru muncitorii întreprinderii de foraj și extracție din localitate și o secție serală pe lângă Școala medie din Comănești, pentru muncitorii minieri.

Majoritatea profesorilor care predau la școlile și cursurile serale din raionul Moinești desfășoară o activitate susținută în scopul asigurării unei temeinice pregătiri de cultură generală muncitorilor-elevi. Bunăoară, profesorul Iulian Bădulescu de la Școala medie serală din orașul Lucăcești, predă cunoștințele de matematică și fizică pe baza a numeroase exemple desprinse din activitatea de producție a muncitorilor sonderi. Pentru aceasta, profesorul se deplasează adesea la locurile de muncă ale elevilor săi, documentându-se asupra activității schelelor petrolifere și discutînd cu inginerii și tehnicienii diferite probleme tehnice la care se referă apoi în predare. O activitate la fel de rodnică desfășoară și profesorul de matematică și fizică E. Gherman de la Școala medie serală din Zemeș.

Roadele muncii instructiv-educative a profesorilor din școlile serale din raionul Moinești se vădesc puternic acum, cu prilejul încheierii primului semestru. Rezultatele acestuia arată că tinerii muncitori-elevi și-au însușit cunoștințe bogate și temeinice.

Nu de mult au început în raionul Moinești cursurile de pregătire a tinerilor muncitori în vederea admiterii lor în clasa a VIII-a. Cursurile sînt frecventate regulat de numeroși muncitori din întreprinderile petrolifere și forestiere. În felul acesta sînt asigurate condițiile pentru ca numărul tinerilor muncitori care urmează cursurile școlilor serale să crească necontenit.

Recapitularea

S-a subliniat deseori faptul că una din caracteristicile specifice, esențiale ale muncii didactice în învățămîntul seral o constituie necesitatea de a se folosi în primul rînd acele metode de predare care pot asigura însușirea într-o cit mai mare măsură de către elevi a cunoștințelor încă din clasă, care pot ușura cit mai mult studiul individual al acestora. O asemenea metodă este recapitularea, cu diferitele ei forme, cu largile ei posibilități de folosire la lecțiile curente sau la sfârșitul de capitol, la încheierea semestrului sau a anului școlar. Mă voi opri, în cele ce urmează, la câteva forme de recapitulare pe care le folosesc în cadrul predării specialității mele — matematica.

Unii socotesc că necesitatea recapitulării este determinată numai de cerințele fixării, ale consolidării cunoștințelor predate. În realitate, însă, lucrurile nu stau așa. Recapitularea curentă este necesară și pentru a-i ajuta pe elevi să-și însușească cunoștințele noi, pentru a le crea o bază solidă în vederea înțelegerii acestor cunoștințe. Mai ales în predarea lec-

țiilor de matematică, unde diferitele capitole constituie un lanț continuu în care teoremele, definițiile, demonstrațiile se sprijină întotdeauna pe un eșafodaj de cunoștințe anterioare, recapitularea constituie și un factor indispensabil pentru transmiterea materialului nou. Revederea, reimpresărtarea în memoria elevilor a acelor elemente pe care se bazează lecția nouă reprezintă de aceea o formă foarte importantă a recapitulării.

Felul cum este concepută recapitularea în aceste condiții nu poate fi, bineînțeles, înfăptuitor. Experiența predării în școala serală m-a ajutat să înțeleg că, pentru a asigura eficiența recapitulării menite să slujească la înțelegerea cunoștințelor noi, este necesar să fac de fiecare dată o anumită selecție a celor care urmează să fie recapitulate. În primul rînd, pentru a nu îngreuna și a nu complica în mod inutil lecția, caut să elimin acele cunoștințe despre care sînt sigur că au fost bine însușite. În al doilea rînd, în grupul cunoștințelor a căror repetare se impune, stabilesc două ca-

tegorii: prima se referă la cunoștințele mai dificile, asupra cărora voi stăruii mai mult, iar a doua la cunoștințele mai simple, pentru care este suficientă o sumară trecere în revistă.

Mă voi referi la un exemplu concret. Pentru ca elevii clasei a X-a să-și însușească așa cum trebuie lecția de geometrie analitică cu tema „Intersecția unei drepte cu un cerc”, era necesar să-și reamintească o serie de cunoștințe studiate anterior: natura rădăcinilor unei ecuații de gradul al II-lea, rezolvarea sistemelor de ecuații, pozițiile unei drepte față de un cerc, faptul că tangenta are comune cu cercul două puncte confundate, coordonatele punctelor de intersecție a două curbe care reprezintă soluțiile sistemului format de ecuațiile celor două curbe etc. Dintre toate acestea, însă, la clasa la care am predat nu trebuia aprofundată decît natura rădăcinilor ecuațiilor de gradul al II-lea, deoarece elevii stăpîneau temeinic celelalte cunoștințe. De aceea, cele mai multe întrebări cu caracter recapitulativ s-au referit la natura rădăcinilor ecuațiilor de gradul al II-lea. O scurtă schemă alcătuită la tablă a întregit recapitularea. În continuare am efectuat o sumară repetare a pozițiilor drepte față de cerc, pentru aflarea coordonatelor punctelor de intersecție, și am pus câteva întrebări privind rezolvarea sistemelor de ecuații, fără să stăruii însă asupra lor, căci știam că le sînt bine cunoscute elevilor. Mi se pare foarte important ca profesorul să găsească modalitatea potrivită pentru recapitularea cunoștințelor predate anterior, avînd grijă să nu dea lecțiilor un caracter încărcat, confuz și eterogen, să nu creeze situații defavorabile bunei desfășurări a procesului predării.

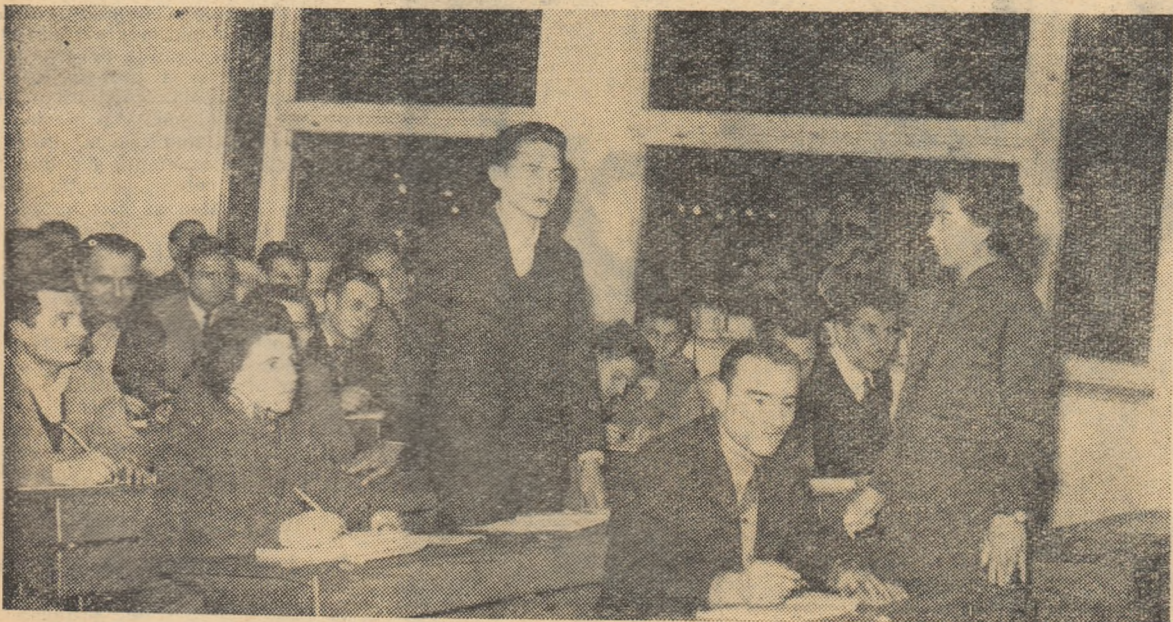
O altă formă de recapitulare este aceea pe care o realizez în momentul fixării. Cred că este foarte important să subliniem în legătură cu această fapt că în școala serală fixarea nu trebuie redusă la un simplu „moment” al lecției. Clasica repetare a cunoștințelor care urmează expunerii mi se pare insuficientă în condițiile specifice acestei forme de învățămînt. Prin metode variate determinate de specificul lecțiilor, al disciplinelor, fixarea trebuie să se

întreze chiar în veriga precedentă a lecției, în comunicarea noilor cunoștințe. Iată un exemplu. Predînd elevilor mei relațiile metrice în triunghiul dreptunghic, le-am dat întii spre rezolvare o problemă. După câteva încercări, îndrumați de întrebările mele, ei au întrezărit soluția acessteia. La început m-am rezumat la discuții orale. Ulterior, planul de rezolvare a fost desfișurat pe tablă. Aceasta a constituit deja o acțiune orientată spre fixarea noilor cunoștințe. Au urmat apoi deducerea orală a problemelor teoretice—care, reformulate de mine, au fost transpuse în caietele de note ale elevilor—și, în sfîrșit, exercițiile aplicative. Momentul fixării propriu-zise mi-a permis să subliniez elementele esențiale care trebuiau reținute din lecție — ce este media proporțională a două numere, a două segmente, mediile proporționale în triunghiul dreptunghic, aplicații uzuale.

Recapitularea efectuată după predarea unui capitol ridică problema judicioasei organizări a materialului. Unii profesori obișnuiesc să se rezume la a-l anunța pe elevi: „Pentru ora viitoare repetați tot capitolul”. Consider că aceasta denotă superficialitate. Avînd de repetat într-o singură oră materia predată de-a lungul mai multor lecții, profesorul trebuie să alcătuiască din timp un plan al desfășurării acesteia, pe care să-l comunice și elevilor, pentru a încuma studiul lor individual către problemele esențiale. În vederea recapitulării relațiilor metrice în triunghi, de exemplu, am dat elevilor mei un astfel de plan prin care le ceream să revadă relațiile metrice în triunghiul dreptunghic și într-un triunghi oarecare, indicîndu-le să aprofundeze teorema lui Pitagora generalizată și demonstrația acestei teoreme, precum și aplicațiile ei.

Continuînd să acord o cit mai mare atenție folosirii diverselor forme de recapitulare, alegerii celor mai adecvate metode pentru a da o maximă eficiență acestora, mă străduiesc să îmbunătățesc din ce în ce mai mult munca de pregătire a muncitorilor-elevi.

Prof. Elena Opreanu
secția serală a Școlii medii
„Ch. Șincai”—București

Cursuri de pregătire pentru admiterea în clasa a VIII-a a Școlii serale nr. 11 din Capitală. Tineri muncitori de la Atelierele Gricița Roșie în ora de matematică.

Cunoștințe esențiale pentru pregătirea cadrelor din sectorul agricol

Linie de cale ferată îngustă prezentată la Expoziția școlilor profesionale și tehnice din sectorul industriei grele

Crearea tehnică în școlile din sectorul industriei grele

Una din cele mai importante și utile activități ale școlilor profesionale și tehnice care pregătesc cadre pentru sectorul industriei grele permite vizitatorilor să realizeze o performanță unică: aceea de a vedea în funcțiune, simultan, agregate ale unor mari uzine care se află în diferite colțuri ale țării, la sute de kilometri distanță între ele. Se află aici, în stare de funcționare — dar la scară redusă, bineînțeles — câteva din cele mai reprezentative unități din noul peisaj industrial al patriei noastre socialiste — laminorul bluming de la Hunedoara alături de bateria de cocsificare de la Reșița, laminorul din Roman și furnalul nr. 2 din Calan, precum și mașini-unelte și agregate care reprezintă ultima expresie a tehnicii industriale moderne. Alte machete înfățișează realizări ale tehnicii celei mai avansate, care vor fi introduse în viitorul apropiat în industria țării noastre. Toate acestea — machete la scară redusă, compuse din sute și mii de piese — sînt executate de ucenicii școlilor profesionale și elevii școlilor tehnice de mașini, după mașinile și agregatele existente în uzinele în care ei își fac practica.

Asemenea lucrări, care cer o deosebită măiestrie tehnică, constituie o dovadă în plus a nivelului pregătirii profesionale pe care o capătă în școli viitorii muncitori ai industriei noastre. Dar fiecare din aceste machete nu reprezintă numai o simplă probă a măiestriei. Machetele îndeplinesc un rol însemnat în însuși procesul de învățămînt din școli, fiind folosite cu cele mai bune rezultate în predarea lecțiilor de specialitate, în cadrul cabinetelor tehnice școlare.

Realizarea de către ucenici și elevi, în cadrul practicii de atelier, a machetelor funcționale ale celor mai importante mașini și agregate folosite în întreprinderi este urmarea directă a ridicării pe o treaptă mai înaltă a instruirii în școlile din sectorul industriei grele, dovedește că pregătirea dată ucenicilor și elevilor din aceste școli răspunde cerințelor producției moderne socialiste.

Să ne oprim la câteva din cele mai reprezentative machete prezentate la expoziție.

Macheta în funcțiune a laminorului de țevi din Roman — unul dintre cele mai mari laminoare din sud-estul Europei — cuprinde principalele agregate de perforare a țevilor — trenurile cu role, mașinile de încărcat și descărcat, cuptorul cu valtră rotativă, perforatorul, cuptorul de reîncălzire, laminorul duo și patul de răcire. Macheta a fost executată în întregime de elevii Școlii profesionale a Întreprinderii metalurgice de stat din Roman.

Foarte interesantă este și macheta furnalului nr. 2 din Calan

care a fost executată la scară 1/25, de elevii Școlii profesionale „Victoria” din acest oraș. Furnalul realizează în mod automat încălzirea șarjelor compuse din minereu, cocs, span de fier și calcan. În macheta șarja este transportată de o macara acționată electric, al cărei sens de funcționare este comandat prin dispozitive mecanice.

Macheta bateriei de cocsificare, executată de Grupul școlar al Combinatului metalurgic din Reșița reprezintă cuptorul de cocsificare cu regeneratorul de căldură și arată cum are loc în procesul cocsificării eliminarea apei, gazele și gazele combustibile, pentru transformarea combustibilului natural într-un combustibil superior prin metoda distilării uscate.

Deosebit de complexă este funcționarea machetei de presă hidrolică tip U.C.P., care a fost realizată de elevii Școlii profesionale a uzinelor „Grigore Preoteasa” din București. Această presă de 8 tone este unul din produsele cele mai importante ale uzinei.

Oprindu-te în fața machetei unui puț în săpătură, realizată de elevii Grupului școlar minier din Petroșani, ai o imagine cuprinzătoare a tehnicii moderne, mecanizate folosite în industria extractivă. Întreaga operație de încărcare a rocilor se efectuează mecanizat, cu ajutorul unui greifer (dispozitiv de prindere cu 4 ghiare).

Imaginea tehnicii miniere moderne este amplificată de macheta susținerii metalice a galeriei de mină cu rame pășitoare și acțio-

oare hidraulică, executată de elevii Școlii profesionale de ucenici din Filipeștii de Pădure. Această formă de susținere a fost experimentată la exploatarea minierei din Sălaj și Filipeștii de Pădure, unde a determinat o importantă creștere a productivității muncii.

Elevii Grupului școlar „Electromotorul” din Timișoara au prezentat la expoziție macheta la scară 1/10 a unui grup microgeneratoare în stare de funcționare, cu panoul de comandă, tablou de distribuție, stație ridicătoare și coborîtătoare de tensiune.

Un exponat în fața căruia se impresionează toți vizitatorii este macheta locomotivei Diesel electrice la scară 1/10, executată de elevii Grupului școlar „Electroparter” din Craiova.

Expoziția cuprinde, de asemenea, interesante machete prezentate de Grupul școlar al Combinatului siderurgic din Hunedoara, Grupul școlar „Unirea” din București etc.

Prin varietatea ei, prin nivelul tehnic ridicat al fiecărei machete prezentate, cea de a treia expoziție a școlilor profesionale și tehnice din sectorul industriei grele reprezintă o cuprinzătoare imagine a calității muncii desfășurate de cadrele didactice din aceste școli pentru formarea schimbului de mline al muncitorilor din siderurgie, metalurgie, mine și industria electrotehnică.

Ing. D. Lalu
și Ing. P. Rădulescu

Altă lucrare din cadrul expoziției: o locomotivă modernă de mină

materialele cu care lucrează, cu proprietățile lor, ca și cu utilajul folosit în prepararea acestor materiale. Viitorii muncitori din sectorul agricol trebuie obișnuiți să aleagă și să folosească în mod independent materialele necesare muncii lor productive în câmp, în livadă, în laborator, în adăposturile pentru animale sau în vie.

Înțelegînd însemnătatea însușirii de către elevi a acestor cunoștințe și a deprinderii lor cu folosirea în practică a diferitelor substanțe și materiale, profesorul Mihai Cazacu de la Școala profesională viticolă din Valea Călugărească — școala experimentală a Institutului de științe pedagogice — îi acordă toată atenția. În lecția despre tratarea soiurilor nobile de viță de vie, de exemplu, predată în laboratorul de vinificare, a pus accentul asupra proprietăților chimice ale unor substanțe folosite în mod uzual în acest scop. Pentru aceasta, profesorul Cazacu le-a prezentat ucenicilor sulful, pentonita și cleiul de oase, atât în formă brută cit și prelucrate, pentru a putea fi folosite în producție. Sub îndrumarea lui ucenicii au trecut în continuare la prepararea substanțelor studiate și au calculat doza care urma să fie folosită în operația de tratare a unei cantități de vin în raport cu stasul stabilit.

O altă grupă de cunoștințe și deprinderi, deosebit de importante pentru pregătirea elevilor și asupra cărora trebuie să se insiste în mod deosebit în cadrul lecțiilor, se referă la principiile de construcție ale arărilor și mașinilor de muncă și la folosirea acestora.

Familiarizîndu-i pe elevi cu funcționarea în producție a noilor mașini și agregate, formîndu-le deprinderi pentru lucrul efectiv cu mijloacele tehnice moderne, le vom putea demonstra în mod științific avantajele muncii mecanizate, dîndu-le posibilitatea de a se convinge prin propria lor experiență în ce măsură munca mecanizată este mai ușoară și mai productivă. Acest proces de familiarizare trebuie început chiar din primul an de școală, în legătură cu mașini mai puțin complexe, și încheiat cu practica desfășurată înainte de absolvirea școlii, în marile unități agricole socialiste, bogat înzestrate cu cele mai moderne mașini și agregate.

Familiarizarea elevilor cu problemele economice și de organizare a producției agricole moderne constituie de asemenea un element esențial în predare. Pentru buna realizare a acestei sarcini este necesar însă să fie îmbunătățit planul de învățămînt. Actualul sistem de învățămînt agricol se desfășoară, după cum se știe, pe baza unui plan cu caracter sezonier, care prevede pe de o parte etape de învățămînt teoretic, iar pe de altă parte, etape de practică în producție. Organizatorii experimentului au inițiat la Școala profesională viticolă

colă din Valea Călugărească instruirea ucenicilor într-o formă nouă, care să permită însușirea mai științifică a cunoștințelor de specialitate și a deprinderilor practice. Munca profesorilor și a ucenicilor de la această școală se desfășoară acum după un plan de învățămînt în cadrul căruia instruirea practică se efectuează zilnic, concomitent cu învățămîntul teoretic. Acest plan de învățămînt prevede pentru elevii anului I o perioadă de 15 zile pentru adaptare și pentru cunoașterea specificului agriculturii socialiste a țării. Prin vizite și excursii la unitățile agricole socialiste din jur, elevii iau contact direct cu principalele aspecte ale muncii în agricultură — în G.A.S., S.M.T., G.A.C., centre mecanice, stațiuni experimentale etc. Aici ei capătă cunoștințe cu privire la specificul producției agricole socialiste, la structura și forma ei de organizare, la dotarea tehnică a unităților sale. După această perioadă instruirea practică se desfășoară paralel cu pregătirea teoretică a elevilor, în tot cursul anului școlar, asigurîndu-se continuitatea activității și îmbinarea cunoștințelor de specialitate și deprinderile practice. În acest fel ucenicii sînt familiarizați cu metodele moderne de muncă în producție, pot cunoaște permanent problemele complexe ale activității economice și organizatorice desfășurate în agricultură și se formează chiar în cadrul acestor activități.

O importanță deosebită trebuie acordată în predarea lecțiilor teoretice și practice dezvoltării priceperii elevilor de a-și organiza munca în modul cel mai judicios.

Urmînd formarea capacității elevilor de a munci organizat, profesorii și maștrii-instrucători ai școlilor în care se desfășoară experimentul îndrumă pe viitorii muncitori în special către stabilirea succesiunii raționale a operațiilor de muncă. Ei cer grupelor de elevi să efectueze această lucrare în succesiune diferită ale operațiilor pentru a evidenția prin comparație, pe baza rezultatelor obținute, ordinea justă, științifică. De asemenea, îi îndrumă să-și organizeze judicios locul de muncă, să îngrijească atent utilajul și mașinile, să economisească materialele și să-și desfășoare munca într-un ritm constant. Asigurînd formarea tuturor acestor priceperi la fiecare elev în parte, profesorii îndrumători ai practicii și maștrii-instrucători caută ca acestea să devină deprinderi trainice, pe care viitorii muncitori din agricultură să le aplice apoi în întreaga lor activitate profesională.

Formarea unei atitudini creatoare față de muncă reprezintă un alt obiectiv de bază care trebuie urmărit neabătut în cadrul lecțiilor, al practicii, ca și în activitatea desfășurată în cercurile tehnice. Fără îndoială că un deosebit aport pot aduce în această privință cercetătorii de pe lângă stațiunile și punctele de cercetare, ca și cadrele din producție care îndrumă munca elevilor. Este demnă de remarcat pe această linie contribuția unor cercetători de la Stațiunea experimentală din Băneasa a Institutului de cercetări hortiviticolă și a profesorilor de la Centrul școlar hortiviticol Minis și de la Școala profesională din Valea Călugărească. Printr-o îndrumare competentă a activității elevilor în cercuri, aceștia le-au dat posibilitatea să efectueze cercetări valoroase, care au fost aplicate în producție.

Punînd necontenit accentul, în întreaga muncă instructiv-educativă, pe însușirea de către elevi a cunoștințelor, deprinderilor și priceperilor de bază, vom pregăti pentru producția agricolă a țării noastre muncitori destoinici, capabili să rezolve în mod creator sarcinile sporirii continue a recoltelor pe ogoare și în toate celelalte sectoare ale agriculturii socialiste.

Prof. Dimitrie D. Roman
cercetător principal
la Institutul de științe pedagogice
din București

Un minunat dar

Zăile trecute, locuitorii cartierului muncitoresc Nicolina din Iași au primit un minunat dar: în clasa alegătorilor de deputați pentru Marea Adunare Națională și statările populare, muncitorii întreprinderii nr. 1 Construcții au terminat ultimele lucrări de finisare ale unui local modern de școală.

Vechi cartier muncitoresc al Iașului, Nicolina n-a cunoscut în timpul odiosului regim burghez-moșieresc decât case dărăpănate,

mizerie. Acum, fața cartierului se schimbă cu fiecare zi care trece. Se înalță mereu noi și noi blocuri de locuințe, apar scuaruri, piețe, magazine. Și iată că acum s-a înălțat și o școală nouă, unde vor învăța fiii muncitorilor de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie”.

Noul local al școlii — cu 16 săli de clasă, cu laboratoare de chimie, biologie și fizică — a fost dotat cu tot mobilierul necesar unei bune funcționări. Băncile, dulapurile, catedrele, mesele din la-

borator — toate sînt noi. Cadrele didactice au la dispoziție și o sală în care se va desfășura activitatea lor melodică.

Pentru a dezvolta grija elevilor față de avutul obștesc și, în același timp, pentru a lărgi posibilitățile de educare a acestora prin muncă, în școală s-a introdus autodeservirea, primită cu multă bucurie de pionieri și școlari.

Prof. Florica Tufescu
director adjunct la Școala medie „Ilie Pintilie”-Iași

Difuziunea de carte

Învăluită în umbrele înserării, care se lasă pe nesimțite, o tinăru cu ochi negri ca murele coapte și oozile brune lăsate pe spate își mină pașii pe la casele sătenilor. Poartă sub braț o servietă plină de cărți. La casele lor, colectiviștii și întovărășiții o așteaptă, ca de obicei, să le aducă cartea oferită.

Învățătoarea utemistă Florica Luca din comuna Simand, raionul Criș, îndeplinește frumocasa sarcină de difuziune de carte deosebit de 4 luni. Dar în acest timp scurt ea a difuzat în rîndul colectivităților și întovărășiților din comună peste 1849 volume — cărți și broșuri de literatură ideologică, agrotehnică, beletristică, de popularizare a științei. A aflat repede care sînt preferințele literare ale consătenilor săi. Și, de pildă, că pe legumicultorul

Petre Batrinuș îl interesează lucrări legate de meseria lui, că pe colectivistul Ștefan Cosma, unul dintre cei mai buni coriști, îl interesează — pe lângă broșurile agricole — cărți muzicale. Și nu uită să anunțe fiecăruia noutățile care au apărut în librării.

Florica Luca nu s-a mulțumit însă să înregistreze preferințele. Ea a inițiat și numeroase acțiuni menite să dezvolte dragostea și interesul pentru carte al țărănilor muncitori. A organizat în acest scop, pînă acum, patru șezători literare, două simpozioane literar-muzicale și un proces literar. La acestea se adaugă recenzii și discuții desfășurate în rîndul colectivităților de la G.A.S. „Scinzeia”. S-au recenzat cărți ca „Folosirea porumbului în hrana animalelor” de Gheorghe

Baia, „Cum se pot obține peste 3.800 kg. lapte pe cap de vacă furajată” de Gh. Baniță etc.

Acum, datorită Floricăi Luca, tot mai mulți locuitori ai comunei Simand au început să-și alcătuiască biblioteci personale. Urmind sfaturile învățătoarei, ei își completează mereu raftul de cărți cu noi și noi lucrări care le îmbogățesc orizontul, îi ajută să muncească și să trăiască mai bine, mai frumos.

Ion Coțoi
mionul Criș, regiunea Crișana

Micii naturaliști din cercul de științe naturale al Casei pionierilor din Ploiești studiază la microscop structura internă a rădăcinii.

Cabinetul geografic al școlii

La Școala medie nr. 4 „N. Bălcescu” din Ploiești s-a amenajat curind un frumos cabinet geografic. Sala repartizată cabinetului, mare și luminoasă, a fost dotată cu mobilierul potrivit scopului urmărit și ornată cu fotografii reprezentînd peisaje din întreg cuprinsul țării.

Totodată, cabinetul a fost înzestrat cu un bogat material didactic, printre care o stațiune meteorologică în miniatură, o masă cartografică, un teluriu, instrumente de măsurat, schițe, hărți, planigloburi, tabloul semnelor convenționale etc. De asemenea, se află aici un mare număr de planșe,

grafice și diagrame privitoare la dezvoltarea social-economică a țării noastre. Printre acestea enumerăm materialele cu privire la creșterea populației între anii 1938—1958, exploatarea petroliferă, transporturile în R.P.R., electrificarea, pădurile și industria petroliferă, agricultura, dezvoltarea șeptelului etc.

La dispoziția profesorilor stă și o bibliotecă, care cuprinde lucrări geografice sau din domeniul științelor apropiate acesteia, precum și publicații periodice de specialitate.

N. Hăman
Ploiești

Material didactic cu mijloace proprii

Cadrele didactice de la Școala medie nr. 1 „N. Bălcescu” din Craiova, sprijinite de comitetul de părinți, se îngrijesc de procurarea și confecționarea unui bogat material didactic realizat cu mijloace locale.

Prin străduințele acestora laboratoarele școlii au fost înzestrate cu aparate noi, necesare exemplificării unor lecții de fizică și chimie.

De asemenea, prin grija părinților terenul geografic al școlii a fost înzestrat cu o stație meteorologică cuprinzînd întreaga aparatură necesară.

Prof. Ion Petrescu

Pe timp nefavorabil desfășurării orelor de educație fizică și sport în aer liber, elevii școlilor noastre dispun de săli și de utilaj special pentru continuarea în bune condiții a exercițiilor de atletism.

PROPUNERI

În ultima vreme sînt tot mai numeroase cărțile cu conținut istoric care apar în țara noastră, în diferite colecții. Din păcate însă ele nu se găsesc cu ușurință peste tot.

Discutînd această problemă, membrii cercului pedagogic al profesorilor de istorie din raionul Aiud, regiunea Cluj, au propus să se editeze culegeri cu texte semnificative din diverse opere literare referitoare atît la istoria patriei noastre cît și la istoria universală.

În același timp, se simte lipsa unor hărți istorice, atlase și albume istorice. Ar fi necesar ca Editura de stat didactică și pedagogică să se ocupe de editarea unor astfel de materiale, foarte necesare școlilor.

I. Drăgotoiu
Școala de 7 ani,
comuna Spălnaca, raionul Aiud

Dezvoltarea gustului pentru citit al elevilor constituie una din preocupările de frunte ale multor învățători. În această activitate întîmpinăm însă unele greutăți datorate în special faptului că unele lucrări indicate de programa școlară pentru clasele I—IV nu le putem procura decît cu mare dificultate, din cauză că librăriile primesc un număr mic de exemplare din aceste lucrări, din cauză că ele sînt epuizate etc.

Aș propune, de aceea, să se editeze culegeri cuprinzînd lecturile prevăzute de programa școlară pentru clasele I—IV, grupate fie pe clase, fie pe autori. Aceste culegeri ar putea fi trimise bibliotecilor școlare prin secțiile de învățămînt și cultură sau difuzate prin librării. Ar fi bine, de exemplu, ca Editura Tineretului să publice o astfel de culegere în colecția „Biblioteca școlară” așa cum face cu lucrările recomandate pentru clasele V—XI.

Vasile Costin
directorul școlii din Satul Rus,
raionul Someșu — regiunea
Maramureș

O colaborare rodnică

Între cadrele didactice de la școlile medii din Moinești și Miercurea Ciuc s-a statornicit de mult timp o strînsă colaborare. Cu prilejul vizitelor reciproce profesorii ambelor școli au participat la lecții deschise, la discuții privind activitatea instructiv-educativă etc.

La începutul lunii ianuarie a acestui an, din inițiativa organizației de partid la Școala medie din Miercurea Ciuc, o delegație de profesori ai acestei școli a plecat la Moinești pentru a discuta cu cadrele didactice de aci planul de colaborare pe anul în curs. În urma discuțiilor purtate s-a stabilit, printre altele, ca în vacanța de primăvară să aibă loc un schimb de experiență la Miercurea Ciuc. Cu acest prilej profesorii vor asista la lecții deschise, vor purta convorbiri cu caracter metodice etc.

Prof. Simon Andras
Miercurea Ciuc

Activitate culturală

În comuna Cianul Mare din raionul Turda se desfășoară o frumoasă activitate culturală, la care-și dau contribuția numeroși învățători și profesori.

În satul Bolduț, de pildă, învățătorii se preocupă de bunul mers al cercului de citit și de popularizarea cunoștințelor agrotehnice în rîndul sătenilor, organizează pentru aceștia audii colective la radio etc.

Cu deosebită plăcere ascultă sătenii din comună prezentările făcute de învățători și profesori asupra cărților. Acestea sînt urmate de lectura unor fragmente din lucrările prezentate.

Prin munca lor obștească învățătorii și profesorii din comuna Cianul Mare aduc un aport însemnat la ridicarea nivelului cultural al țărănilor muncitori, la răspîndirea științei în rîndurile acestora.

GH. RADU

Discuții despre educația muzicală

De curind, învățătorii din comuna Mogoșani, raionul Galați, au participat la o interesantă discuție în legătură cu problemele educației muzicale a elevilor.

Cu acest prilej învățătoarele Maria Badea și Eleonora Ivanciu au vorbit despre însemnătatea educației muzicale și despre metodele prin care se realizează aceasta. Problemele ridicate cu acest prilej au stîrnit discuții vii și interesante în rîndul învățătorilor. Ei au subliniat metodele cele mai eficiente de realizare a educației muzicale, precum și rolul acesteia în pregătirea multilaterală a elevilor.

GH. COSTIN

Expoziția cărții școlare

Un bun manual de școală reprezintă — fără îndoială — un instrument de instruire și educație ce ușurează mult procesul învățării în ansamblul lui. De aceea, preocuparea pentru editarea manualelor în condiții optime constituie astăzi la noi în țară o acțiune care se înfăptuiește conform unor cerințe mereu mai înalte. În același timp se acordă o atenție mereu sporită și forme grafice a manualelor. Acest aspect îl oglindește concret recenta „Expoziție a cărții școlare”, organizată de Editura didactică și pedagogică la Combinatul poligrafic „Casa Scintei”.

Expoziția prezintă în standurile ei numeroase exponate care reflectă progresul vizibil înregistrat în tipărirea cărții școlare în cei peste 10 ani de activitate a Editurii didactice și pedagogice. Unul din sectoarele importante ale muncii editurii îl reprezintă, de exemplu, ilustrația. Ilustrația cărților școlare ridică probleme deosebite deoarece trebuie să îmbine armonios aspectul didactic-pedagogic cu cel estetic. În trecut, cărțile de școală erau ilustrate cu un număr redus de desene, executate în alb-negru, adeseori fără gust artistic, ceea ce făcea manualele aride și neatractive. Prin eforturile depuse de editură — eforturi ale căror rezultate se pot vedea în cadrul expoziției — s-a ajuns nu numai la îmbogățirea manualelor cu ilustrații colorate, create de cei mai de seamă artiști plastici, dar și la varietatea de maniere a prezentării ilustrațiilor, menținându-se însă unitatea grafică și de stil a fiecărui manual în parte.

Ilustrarea manualelor școlare — preocupare grafică destul de nouă, aproape fără tradiție la noi — înscrie prin eforturile depuse de Editura didactică și pedagogică realizări care merită a fi subliniate. Astfel, colaborarea editurii cu graficieni competenți a favorizat apariția în ultimii ani a unor manuale care conțin ilustrații reușite, chiar valoroase din

punct de vedere artistic. Din seria acestora pot fi enumerate ilustrațiile din manualele „Istoria patriei” pentru clasa a IV-a — ilustrator Niki Popescu, „Citirea” de clasa a II-a pentru școli ajutoare — ilustrator Al. Alexe, „Citirea” de clasa a IV-a pentru surdo-muți (în limba maghiară) — ilustrator Tenkey Livia ș.a.

Din cărțile prezentate la expoziție se pot constata, de asemenea, eforturile depuse de editură în eliminarea unor caracteristici negative ale ilustrațiilor cum este, de pildă, forma naturalistă de tratare a subiectelor fie printr-o redare pur fotografică, fie prin suprincărcarea prin detalii. Asemenea defecte au apărut în majoritatea ilustrațiilor Abecedarului în limba română, ed. 1956 (valabil și astăzi) — ilustrator Coca Crețoiu-Seinescu, în câteva din ilustrațiile la Citirea de clasa a III-a, ed. 1959 — ilustrator I. Untch. etc.

Expoziția prezintă, tot în cadrul ilustrațiilor, realizările editurii pe linia portretelor folosite în manuale, domeniu în care se pot cita portretele reușite ale unor artiști graficieni ca Mariana Riegler-Petrașcu, Sonia Petrașcu, Niki Popescu.

Un stand interesant al expoziției, care atrage mulți vizitatori, este cel consacrat copertei. Dacă până nu de mult copertele manualelor mai erau tratate simplist sau vădeau o atitudine exagerată față de nota de sobrietate pe care trebuie să o aibă un manual, în ultimii ani editura a depășit această etapă și s-a străduit să îmbunătățească aspectul copertelor, făcându-le și plăcute la vedere și rezistente. Manualele tipărite în anii 1959—1960, comparate din acest punct de vedere cu cele tipărite în anii anteriori, ilustrează în mod convingător această strădanie. În categoria copertelor a căror prezentare marchează un progres caracterizat printr-o concepție grafică nouă și o realizare adecvată se pot include copertele manualelor de Geografie pentru clasa a IV-a (de Tiberiu Nicorescu) de Istorie a României

pentru clasa a XI-a (Niki Popescu), de Geometrie descriptivă (Nicolae Vlădescu) ș.a.

Un alt fapt interesant pe care-l evidențiază expoziția este varietatea materialelor folosite în executarea copertelor. În ultimii ani, pe lângă un număr însemnat de manuale care au fost legate în pergamoid, s-au tipărit 20 de manuale cu coperti din material plastic și 160 de manuale legate în semi-pânză.

Expoziția reliefează, de asemenea, rolul pe care-l joacă în cartea școlară fotografiile care, ca și ilustrațiile, sînt menite să îmbogățească conținutul, să răspundă necesităților didactice și artistice. Prin diversele reproduceri din manuale, expoziția oglindește utilizarea reușită a fotografiilor într-o serie de manuale școlare cum sînt, deosebi, manualele de Geografie a R.P.R. pentru clasa a IV-a și pentru clasa a VII-a, ediția 1960. Există însă și unele exemple negative în această direcție, ca de pildă manualul de Geografie pentru clasa a III-a (regiunea București), manualele de Istorie pentru clasele a V-a și a VIII-a etc., ale căror fotografii se cer improspătate deoarece sînt sau depășite sau uzate.

Un stand special al expoziției este rezervat desenelor tehnico-științifice folosite mai ales în manualele pentru învățămîntul tehnic și profesional. O realizare importantă în această direcție este introducerea în manuale a desenelor științifice colorate și a planșelor anexe, care contribuie la prezentarea mai vie a materiei de studiu. Din manualele tipărite din 1960, 68 conțin planșe colorate și 47 hărți colorate executate la un nivel artistic ridicat.

Expoziția interesează mulți vizitatori și prin materialele care reprezintă alte aspecte ale editării manualelor școlare, cum sînt proiectarea și tehnoredactarea, reproducerea poligrafică, probleme de paginaj, alegerea literelor, încadrarea textelor etc.

Plecind de la expoziție, vizitatorul va reține fără îndoială și câteva cifre de ansamblu, prezentate pe mari panouri: în 1939 în țara noastră învățau în școli 1.604.481 elevi — în 1960, școlile din R. P. R. numărau peste 2.300.000 de elevi. În 1952 s-au editat în țara noastră 9.892.000 manuale — în 1960 cifra lor s-a ridicat la peste 15.858.000. În lumina acestor cifre, care ilustrează marile realizări ale regimului democrat-popular în domeniul învățămîntului, Expoziția cărții școlare este o nouă dovadă a grijii ce se acordă în țara noastră instruirii și educării tinerei generații.

Mihail Cosma

Aspect de la grădinița întreprinderii de mașini-unelte „Infrățirea” din Oradea.

INSEMNAȚI BIBLIOGRAFICE

„Limba și literatură”

Volumul IV din culegerea „Limba și literatură”, editată de Societatea de științe istorice și filologice, înmănușiază câteva lucrări valoroase realizate în ultimul timp în acest domeniu.

Foarte util profesorilor de limbă și literatură română este articolul „Principii leniniste în istoria literară”, de Silviu Iosifescu, care prezintă câteva din criteriile leniniste privind interpretarea fenomenului literar.

Studiile de istorie literară, folclor și lingvistică aduc documentate contribuții la rezolvarea unor probleme importante în domeniile respective. Menționăm pe această linie studiile „Contribuții la o periodizare a literaturii române moderne”, de G. C. Nicolescu, „Valoarea artistică a inspirației istorice în opera lui C. Negruzzi” de C. G. Ionescu, însemnările monografice despre Dimitrie Anghel ale lui Mihail I. Dragomirescu, lucrările „Izvoarele folclorice ale poeziei lui Șt. O. Iosif” de G. C. Ursu și „Structura gramaticală și stilistică a coordonatei cauzale” de Gh. N. Dragomirescu.

Multe din studiile cuprinse în acest volum sînt orientate către problemele literaturii contemporane. Astfel profesorii de limbă și literatură română vor găsi indicații prețioase în lucrările „Sutul contemporan în proza lui Titus Popovici și Al. Ivan Ghilia”, de Const. Ianculescu, „Cîteva observații cu privire la limba și stilul operei lui Marin Preda”, de C. Jalbă etc.

Rubrica de texte și documente aduce de asemenea interesante informații cu privire la unele as-

pecte privind începuturile literare ale lui Al. Odobescu și tateia lui Ion Pop Rețeganu. În ansamblu, volumul cuprinde un material deosebit de util fiecărui profesor de limbă și literatură română.

„Studii de literatură universală”

Apărut de asemenea sub egida Societății de științe istorice și filologice, volumul II din culegerea „Studii de literatură universală” cuprinde lucrări cu privire la creația unor titani ai literaturii universale, precum și lucrări referitoare la curentele și stilurile literare din diferite epoci. Sînt analizate, în lumina conștientizării marxiste, operele și principalele momente ale creației unor scriitori reprezentativi ai clasicismului antic, al renașterii franceze și italiene, al romantismului, alismului critic etc. Prețiosul de sinteză al studiilor și prin contribuția originală pe care acestea o aduc în interpretarea creației unor mari scriitori se remarcă în mod deosebit lucrările ca „Modernitatea lui Francesco Petrarca”, de Alexandru Balaci, „Ovidiu și peisajul dobrogean”, de Gh. Bulgăr, „Despre «persecuțiile» limbii literare”, de acad. Iorgu Iordan etc.

Mai puțin reprezentată este literatura contemporană. Interesantul studiu polemic „Realismul socialist și lupta pentru adevăr în literatură”, semnat de Mihai Novicov, lucrarea „Diversitate tipologică în creația lui Tvardovski”, de Tamara Gane și articolul „Andră Kedros — scriitorul rezistenței poporului grec”, de Ana Stanciu sînt insuficiente pentru a răspunde cerințelor orientării cititorilor în problemele complexe ale literaturii contemporane.

Plecarea unei delegații sindicale în Uniunea Sovietică

Marți 31 ianuarie a.c. a plecat spre Moscova, la invitația C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățămînt, din școlile superioare și instituțiile științifice din U.R.S.S., o delegație a C.C. al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură din țara noastră. La plecare delegația a fost con-

ducută de tov. Ion Nistor, președintele C.C. al Uniunii, precum și de numeroși alți activiști sindicali.

Delegația, în fruntea căreia se află tov. Elena Balog, membru în prezidiul C.C. al Uniunii, va realiza în cursul acestei vizite un schimb de experiență cu sindicatele sovietice de învățămînt.

Cărți noi

*** ISTORIA ROMÂNIEI, Volumul I, Editura Academiei R.P.R.
O. S. BOGDANOVA: TIMPUL LIBER AL MICULUI ȘCOLAR. E.S.D.P.
V. A. SUHOMLINSKI: EDUCAȚIA ATITUDINII COMUNISTE FAȚĂ DE MUNCĂ. E.S.D.P.

INFORMAȚIE

Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R., Filiala București — Secția de istorie literară — anunță cuvîntarea tov. Dan Simonescu, cercetător principal la Institutul de istorie al Academiei R.P.R., despre „Probleme actuale cu privire la reconsiderarea cronicilor romine”. Comunicarea va avea loc luni, 6 februarie 1961, ora 18, în sala de comunicări a Muzeului de istorie a orașului București.

Prof. AURELIA CONONOV-IONESCU (București): „Casa memorială Gh. Topirceanu de la Nămăiești-Mușcel” — acuarul.

Muzeul din comuna Smeeni

În centrul comunei Smeeni din raionul Buzău, în localul școlii de 7 ani, s-a amenajat nu de mult, cu ajutorul cadrelor didactice, un muzeu istoric. Aici se găsesc numeroase exponate dintre care unele datînd din epocile bronzului și fierului. Alte obiecte — ca pluguri de lemn, roți de car etc.

— ilustrează viața țăranilor noștri în vremea exploatarea moșieră.

Recent muzeul s-a îmbogățit cu obiecte și documente din timpul răscoalelor din 1907. De asemenea, în colecția sa au intrat de curînd vechi monede și costume țărănești.

La căminul cultural

În comuna Săcele din regiunea Oltenia se desfășoară o muncă culturală intensă. O formă eficientă a acestei munci o constituie cercurile de citit, organizate și conduse de către profesorii și învățătorii din comună. Aceștia se preocupă și de buna desfășurare a activității căminului cultural, unde cu sprijinul lor

se organizează șezători, spectacole artistice, conferințe etc. Duminica trecută, de pildă, sâtenii au ascultat cu vădit interes expunerea tov. Emanoil Cînteză, profesor la școala de 7 ani din comună, care le-a vorbit despre importanța folosirii cărții agrotehnice.